

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

- ★ Tájékoztatás az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak, a végrehajtási jegyzőkönyvének és a megállapodást kísérő levélváltásnak a hatálybalépéséről 1

RENDELETEK

- ★ A Bizottság (EU) 2019/1248 végrehajtási rendelete (2019. július 22.) a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tókehal (*Gadus morhua*) védelmét súlyosan fenyegető veszély enyhítését célzó intézkedések megállapításáról 2
- ★ A Bizottság (EU) 2019/1249 végrehajtási rendelete (2019. július 22.) a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek bizonyos nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek behozatalára vonatkozó fokozott hatósági ellenőrzések tekintetében történő végrehajtásáról szóló 669/2009/EK rendelet I. mellékletének módosításáról ⁽¹⁾ 5
- ★ A Bizottság (EU) 2019/1250 végrehajtási rendelete (2019. július 22.) az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek egyes behozatalaira vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettségnek az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámot, illetve végleges dömpingellenes vámot kivető (EU) 2016/387 és (EU) 2016/388 végrehajtási rendelettel kapcsolatos T-300/16. és T-301/16. sz. ügyben 2019. április 10-én hozott ítéletek végrehajtása érdekében újból megindított vizsgálatokkal összefüggésben történő bevezetéséről 13

HATÁROZATOK

- ★ A Tanács (EU) 2019/1251 határozata (2019. július 15.) az 1992. évi nemzetközi cukormegállapodás meghosszabbítása tekintetében a Nemzetközi Cukortanácsban az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról 18

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

- ★ A Bizottság (EU) 2019/1252 határozata (2018. szeptember 19.) a Luxemburg által a McDonald's Europe javára kiadott SA.38945. (2015/C.) (korábbi 2015/NN.) (korábbi 2014/CP.) számú feltételes adómegállapítási határozatokról (az értesítés a C(2018) 6076. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 20
- ★ A Bizottság (EU) 2019/1253 végrehajtási határozata (2019. július 22.) „az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról polgári és kereskedelmi ügyekben” című, 2001/470/EK tanácsi határozatban meghatározott igazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezéseknek a belső piaci információs rendszer igénybevételével történő végrehajtására irányuló kísérleti projektről 40
- ★ A Bizottság (EU) 2019/1254 végrehajtási határozata (2019. július 22.) a játékok biztonságára vonatkozóan a 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv támogatása céljából kidolgozott harmonizált szabványokról 43

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

Tájékoztatás az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak, a végrehajtási jegyzőkönyvnek és a megállapodást kísérő levélváltásnak a hatálybalépéséről

A 2019. január 14-i aláírást követően az Európai Unió és a Marokkói Királyság 2019. március 4-én, illetve 2019. július 18-án értesítette egymást a megállapodás megkötéséhez szükséges belső eljárásaik befejezéséről.

A fenntartható halászati partnerségi megállapodás, a végrehajtási jegyzőkönyve és a megállapodást kísérő levélváltás ezért a megállapodás 17. cikkének megfelelően 2019. július 18-án hatályba lépett.

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1248 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2019. július 22.)

a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) védelmét súlyosan fenyegető veszély enyhítését célzó intézkedések megállapításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 12. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU rendelet 12. cikke előírja, hogy a tengerek biológiai erőforrásainak védelme tekintetében fennálló súlyos fenyegetéssel kapcsolatos, kellően indokolt, rendkívül sürgős esetekben a Bizottság szükséghelyzeti intézkedéseket hozhat. A Bizottság a szóban forgó fenyegetés enyhítése érdekében – akár valamely tagállam indokolással ellátott kérelmére, akár saját kezdeményezésére – meghozott szükséghelyzeti intézkedéseket azonnal és legfeljebb hat hónapig alkalmazandó végrehajtási jogi aktusok formájában fogadhatja el.
- (2) Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 5. cikkének (2) bekezdése továbbá előírja, hogy korrekciós intézkedéseket kell hozni, ha a tudományos szakvélemények szerint az említett rendelet hatálya alá tartozó valamely halállomány szaporodóképes állományának biomasszája nem éri el azt a referenciaértéket, amely alatt csökkenhet a szaporodási képesség. Az említett korrekciós intézkedések célja annak biztosítása, hogy az érintett állomány szintje mihamarabb visszaálljon a maximális fenntartható hozamot (MFH) biztosító szintet meghaladó szintre.
- (3) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) tudományos szakvéleménye szerint a közönséges tőkehal (*Gadus morhua*) Balti-tenger keleti részén élő állományát – a lassuló állománypótlódás, a környezeti tényezők és az ökoszisztémában bekövetkezett olyan változások együttes hatása miatt, amelyek az állomány állapotára tekintettel magas természetes mortalitást és túlzott mértékű halászati mortalitást eredményeznek – fenntarthatatlanul alacsony biomassza jellemzi. Az állomány állapota leromlott, és várhatóan csökken a szaporodási képessége. 2017-ben az állománypótlódás elérte az ICES idősorának legalacsonyabb pontját, 2018-ban pedig még ennél is alacsonyabb lehetett. A szaporodóképes állomány biomasszája pillanatnyilag a korábban megfigyelt egyik legalacsonyabb értéknek megfelelő, a kereskedelmi méretű közönséges tőkehal biomasszája pedig az 1950-es évek óta megfigyelt legalacsonyabb szinten van. Ezenkívül az ICES becslése szerint a biomassza középtávon, a halászat teljes tilalma esetén sem fogja elérni a fenntarthatósági referenciaértéket. Ezért az ICES az állományokra vonatkozó, a 2020. évre szóló szakvéleményében teljes halászati tilalmat javasol.
- (4) A közönséges tőkehal Balti-tenger keleti részén élő állományának védelmét súlyos veszély fenyegeti, mivel a szaporodóképes állomány biomasszájának rohamos csökkenése komoly kárt okozhat az állomány szaporodási képessége szempontjából. Az ICES véleménye szerint továbbá bármilyen szintű halászat éppen a fennmaradó kisszámú kereskedelmi méretű közönséges tőkehalra irányulna, ami tovább rontaná az állomány szerkezetét és tovább csökkentené az eleve történelmi mélyponton lévő szaporodási képességét. Ezenkívül a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal ívási csúcsidezőzaka májustól augusztusig tart. Ezért a kellően indokolt, rendkívüli sürgősség alapján helyénvaló szükséghelyzeti intézkedéseket elfogadni, mivel először is a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal biomasszája olyan veszélyesen alacsony szintű, hogy az állomány többé már nem képes újratermelődni, és ezért az összeomlás fenyegeti, másodsor az említett állományra irányuló további halászati tevékenység növeli az összeomlás kockázatát, harmadszor pedig jelenleg is tart az ívási csúcsidezőszak.
- (5) A tagállamok által az 1380/2013/EU rendelet 13. cikke értelmében hozott szükséghelyzeti intézkedések nem lennének elegendőek a helyzet kezelésére, mivel nem biztosítanának egységes megközelítést az állomány valamennyi előfordulási területén. Ezenkívül a mai napig nem minden tagállam fogadott el, illetve szándékozik elfogadni ilyen intézkedéseket. Végezetül a balti-tengeri tagállamok csoportjának (BaltFish) 2019. június 4-i ülésén a tagállamok nem tudtak megállapodni a közös megközelítésről.

⁽¹⁾ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatokra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

- (6) Megfelelő tagállami intézkedések hiányában, valamint tekintettel arra, hogy az állományszerkezet és a szaporodási képesség további romlásának elkerülése érdekében sürgős fellépésre van szükség, helyénvaló az 1380/2013/EU rendelet 12. cikke alapján uniós szintű korrekciós intézkedéseket hozni.
- (7) A Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal gazdálkodási területe az ICES 25–32 alkörzetet foglalja magában. Az ICES 24 alkörzetben a kelet- és a nyugat-balti-tengeri állományhoz tartozó közönséges tőkehal egyaránt előfordul, a fogások nagy része azonban a kelet-balti-tengeri állományból származik. A kelet-balti-tengeri állomány megfelelő védelmének biztosítása, valamint annak elkerülése érdekében, hogy a 24 alkörzetben ejtett fogásokon belül túlságosan nagy legyen a kelet-balti-tengeri állomány egyedeinek aránya, elengedhetetlen, hogy a szükséghelyzeti intézkedések az ICES 24 alkörzet egészére kiterjedjenek.
- (8) A tudományos szakvélemények fényében helyénvaló az év végéig megtiltani a Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány halászatát. Ezenkívül azonban arról is gondoskodni kell, hogy az intézkedés arányban álljon a célkitűzéssel.
- (9) Az ICES adatai szerint a 27–32 alkörzetben rendkívül alacsonyak a közönséges tőkehal mennyiségei és fogásai. Tekintve, hogy e rendelet intézkedéseinek végrehajtása nem elhanyagolható terhet ró a közigazgatásra és a halászokra, aránytalan lenne e rendelet hatálya alá vonni azokat a területeket, ahol a kelet-balti-tengeri közönséges tőkehal alig fordul elő.
- (10) Ezenkívül helyénvaló mentesíteni a tilalom alól a 24 alkörzetben az alapvonalaktól számított hat tengeri mérföldig 20 méternél kisebb vízmélységű területeken 12 méter hosszúságot el nem érő, passzív halászeszközt használó hajók által folytatott, közönséges tőkehalra irányuló halászatot, mivel a 24 alkörzetben található sekély vizű part menti területeken döntően a nyugat-balti-tengeri közönséges tőkehal fordul elő.
- (11) Tekintettel továbbá a teljes halászati tilalom potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményeire, helyénvaló a tilalmat az olyan célzott tőkehalhalászati tevékenységek esetében elrendelni, amelyek keretében a 24, a 25 és 26 alkörzetben a keleti balti-tengeri közönséges tőkehal túlnyomó többségét fogják, például a célzott fenékvonóhálós halászatban. Ezzel szemben helyénvaló mentesíteni a tilalom alól a 24, 25 és 26 alkörzetben legfeljebb 45 mm szembőségű aktív halászeszközökkel vagy a 25 és 26 alkörzetben, illetve a 24 alkörzetben a parttól számított hat tengeri mérföldig 20 méternél nagyobb vízmélységű területeken, valamint – a víz mélységétől függetlenül – a parttól mért hat tengeri mérföldön túl a 12 méter hosszúságot el nem érő, passzív halászeszközt használó hajók által ejtett járulékos fogásokat, tekintettel arra, hogy e halászati tevékenységek csak korlátozott arányt képviselnek a teljes kifogott közönségestőkehal-mennyiségben belül, és figyelembe véve azt, hogy a vegyes halászatban nehéz valamennyi állományt a maximális fenntartható hozam szintjén egyidejűleg halászni. Az ICES becslése szerint az előbbi a kelet-balti-tengeri közönséges tőkehalból kirakodott éves összmenyiség körülbelül 1,5 %-át teszi ki. Az utóbbinak betudható járulékos fogások mennyisége alacsony, de mivel a pontos mennyiség nem ismert, a járulékos fogást indokolt az egyes halászati utak kirakodott mennyiségének 10 %-ára korlátozni.
- (12) A 2018. január 1. és 2019. június 30. közötti időszakhoz képest nem növekedhet a 12 méter hosszúságot el nem érő, passzív halászeszközt használó és járulékos fogásként közönséges tőkehalat ejtő hajók száma. Mivel a legfeljebb 45 mm szembőségű vonóhálóval, dán kerítőhálóval vagy hasonló halászeszközzel halászó uniós hajók nem folytathatnak a közönséges tőkehalra irányuló halászatot, e hajók számát nem szükséges korlátozni.
- (13) A Bizottság az e rendeletben előírt intézkedéseket véleménynyilvánítás céljából megküldi a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottságnak.
- (14) A sürgősségre való tekintettel e rendeletnek indokolt a kihirdetését követően azonnal hatályba lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet a közönséges tőkehalnak (*Gadus morhua*) a Balti-tenger keleti részén élő állományát súlyosan fenyegető veszély enyhítését szolgáló szükséghelyzeti intézkedéseket állapít meg.

2. cikk

Szükséghelyzeti intézkedések

- (1) Az uniós halászhajók számára az ICES 24, 25 és 26 alkörzetben tilos a közönséges tőkehal halászata, valamint az e területen fogott közönséges tőkehal és az abból származó halászati termékek fedélzeten tartása, átszállítása, átrakása, fedélzeten való feldolgozása, illetve kirakodása.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a közösséges tőkehal halászatára vonatkozó tilalom nem alkalmazandó a 24 alkörzetben az alapvonalaktól számított hat tengeri mérföldig az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengertérkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb vízmélységű területeken kopoltyúhálóval, állítóhálóval vagy tükörhálóval, vagy fenéken rögzített horogsorral, (sodortatott horogsortól eltérő) hosszú horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halász eszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajókra.

(3) A (2) bekezdésben említett hajók kötelesek biztosítani, hogy halászati tevékenységüket bármikor ellenőrizni lehessen. Az említett hajók közösséges tőkehal-fogásait az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkével összhangban nyilván-
tartásba kell venni, ki kell rakodni és bele kell számítani a vonatkozó kvótába.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve az alábbi uniós halászhajók fedélzetre veszik és fedélzeten tartják a közösséges tőkehal minden járulékos fogását:

- a) a 24, 25 és 26 alkörzetben legfeljebb 45 mm szembőségű vonóhálóval, dán kerítőhálóval vagy hasonló halász-
közzel halászó uniós hajók;
- b) kopoltyúhálóval, állítóhálóval vagy tükörhálóval, vagy fenéken rögzített horogsorral, (sodortatott horogsortól eltérő)
hosszú horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halász eszközzel halászó, 12 méter
teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók:
 - i. az ICES 25–26 alkörzetben; vagy
 - ii. a 24 alkörzetben az alapvonalaktól számított hat tengeri mérföldig az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott
hivatalos tengertérkép koordinátái szerint 20 méternél nagyobb vízmélységű területeken, valamint – a víz
mélységétől függetlenül – az alapvonalaktól mért hat tengeri mérföldön túl.

(5) A (4) bekezdés b) pontjában említett hajók kötelesek biztosítani, hogy halászati tevékenységüket bármikor ellenőrizni lehessen. A közösséges tőkehal e hajók által ejtett járulékos fogásai nem haladják meg az összes tengeri biológiai erőforrás egyes halászati utak után kirakodott, élőhelyben kifejezett összes fogásának 10 %-át.

(6) A (4) bekezdés b) pontjában meghatározott eltérés kizárólag azokra az uniós halászhajókra alkalmazandó, amelyek a 2018. január 1. és 2019. június 30. közötti időszakban dokumentáltan fogtak közösséges tőkehalat. Az említett eltérés hatálya alá tartozó uniós halászhajók helyettesítése esetén a tagállamok engedélyezhetik az eltérésnek a (4) bekezdés b) pontjában meghatározott követelményeknek megfelelő másik uniós halászhajóra történő alkalmazását, feltéve, hogy a szóban forgó eltérés hatálya alá tartozó uniós halászhajók száma és teljes halászati kapacitása nem növekszik.

(7) A (4) bekezdésben említett járulékos fogásokat az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkével összhangban nyilván-
tartásba kell venni, ki kell rakodni és bele kell számítani a vonatkozó kvótába.

3. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás időtartama

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. december 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 22-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1249 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2019. július 22.)****a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek bizonyos nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek behozatalára vonatkozó fokozott hatósági ellenőrzések tekintetében történő végrehajtásáról szóló 669/2009/EK rendelet I. mellékletének módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állategészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 15. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 669/2009/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ az I. mellékletében (a továbbiakban: a lista) felsorolt nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek behozatala kapcsán megállapítja a 882/2004/EK rendelet I. mellékletében említett területekre történő beléptetés érdekében a kijelölt beléptetési helyen elvégzendő fokozott hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályokat.
- (2) A 669/2009/EK rendelet 2. cikke értelmében a listát rendszeresen, legalább félévenként felül kell vizsgálni a szóban forgó cikkben említett információforrások figyelembevételével.
- (3) A 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel létrehozott élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszeren keresztül bejelentett közelmúltbeli élelmiszer-káresemények gyakorisága és jelentősége, a tagállamok által a nem állati eredetű takarmányokra és élelmiszerekre vonatkozóan elvégzett hatósági ellenőrzésekre vonatkozó információk, valamint a tagállamok által a 669/2009/EK rendelet ⁽³⁾ 15. cikke szerint a nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek szállítmányaira vonatkozó, a Bizottsághoz félévente benyújtott jelentések alapján a szóban forgó lista módosításra szorul.
- (4) Különösen a Malajziából származó kenyérgyümölcs (*Artocarpus heterophyllus*) szállítmányai esetében az élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszeren keresztül beérkezett bejelentésekből származó adatok és a tagállamok által végzett hatósági ellenőrzésekre vonatkozó információk az emberi egészséget fenyegető olyan új, a növényvédőszer-maradékok általi lehetséges szennyezettségnek tulajdonítható kockázatok felmerülésére utalnak, amelyek fokozott hatósági ellenőrzések bevezetését teszik szükségessé. Ezen túlmenően az Amerikai Egyesült Államokból származó földimogyoróra az élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszeren keresztül beérkezett bejelentésekben szereplő adatok az emberi egészséget fenyegető olyan új, az aflatoxinok általi lehetséges szennyezettségnek tulajdonítható kockázatok felmerülésére utalnak, amelyek fokozott hatósági ellenőrzések bevezetését teszik szükségessé. Ezért a listát ki kell egészíteni az ezekre a szállítmányokra vonatkozó bejegyzésekkel.

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

⁽²⁾ A Bizottság 669/2009/EK rendelete (2009. július 24.) a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek bizonyos nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek behozatalára vonatkozó fokozott hatósági ellenőrzések tekintetében történő végrehajtásáról, valamint a 2006/504/EK határozat módosításáról (HL L 194., 2009.7.25., 11. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).

- (5) Az 1881/2006/EK bizottsági rendelet ⁽⁴⁾ megállapítja a végső fogyasztók számára forgalomba hozott feldolgozatlan egész, őrölt, tört, zúzott, aprított sárgabarackmagban előforduló hidrogén-cianid felső határértékét. Ezen túlmenően az (EU) 2017/1237 bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ előírja, hogy a végső fogyasztók számára a feldolgozatlan egész, őrölt, tört, zúzott, aprított sárgabarackmagot forgalomba hozó vállalkozó köteles az illetékes hatóság kérésére bizonyítani, hogy az értékesített termékek megfelelnek a felső határértékeknek. A Törökországból származó, a végső fogyasztók számára történő forgalomba hozatalra szánt feldolgozatlan sárgabarackmag szállítványai esetében az élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszeren keresztül érkező bejelentésekből származó adatok az emberi egészséget fenyegető olyan új, a hidrogén-cianid jelenlétének tulajdonítható kockázatok felmerülésére utalnak, amelyek fokozott hatósági ellenőrzések bevezetését teszik szükségessé. Ezért a listát ki kell egészíteni az ezekre a szállítványokra vonatkozó bejegyzéssel.
- (6) Ezenkívül, mivel a tagállamok a 669/2009/EK rendeletnek megfelelően végzett hatósági ellenőrzések során az uniós jogszabályokban előírt vonatkozó követelmények gyakori be nem tartását tárták fel, a Kínából származó tea és goji bogyó, valamint a Dominikai Köztársaságból származó paprika és hosszúbab tekintetében helyénvaló növelni az azonossági és fizikai ellenőrzések gyakoriságát. Ezért az e szállítványokra vonatkozó bejegyzéseket módosítani kell.
- (7) Ezen túlmenően a lista módosítása révén indokolt csökkenteni a Törökországból származó sárgabarackra vonatkozó azonossági és fizikai ellenőrzésének gyakoriságát, mivel ezen áru esetében a tagállamok a 669/2009/EK rendeletnek megfelelően végzett hatósági ellenőrzések során kevés esetben tártak fel az uniós jogszabályokban előírt vonatkozó követelményeknek való meg nem felelést. Ezért az e szállítványokra vonatkozó bejegyzéseket módosítani kell.
- (8) A Kínából származó goji bogyóra vonatkozó jelenlegi listabeli bejegyzés értelmében az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy ebben az áruban kimutathatók-e meghatározott, nikotint nem tartalmazó peszticidok. A Kínából származó goji bogyó esetében ugyanis gyakran került bejelentésre nikotin jelenléte. Ezért a 669/2009/EK rendelet I. mellékletében helyénvaló módosítani a Kínából származó goji bogyóra vonatkozó, meglévő bejegyzést annak előírása érdekében, hogy az illetékes hatóságok vizsgálják meg, kimutatható-e nikotin ebben az árucikkben.
- (9) A Libanonból és Szíriából származó, sós lében vagy citromsavban elkészített vagy tartósított tarlórépa (*Brassica rapa* spp. *Rapa*) ugyanolyan kockázatot jelent, mint az említett, Libanonból és Szíriából származó árucikknek a listán jelenleg szereplő egyéb formái. A listát ezért módosítani kell oly módon, hogy szerepeljen rajta a Libanonból és Szíriából származó, sós lében vagy citromsavban elkészített vagy tartósított tarlórépa.
- (10) A következetesség és az egyértelműség érdekében a 669/2009/EK rendelet I. mellékletének egészét helyénvaló felváltani.
- (11) A 669/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (12) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 669/2009/EK rendelet I. mellékletének helyébe az e rendelet mellékletében szereplő szöveg lép.

⁽⁴⁾ A Bizottság 1881/2006/EK rendelete (2006. december 19.) az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról (HL L 364., 2006.12.20., 5. o.).

⁽⁵⁾ A Bizottság (EU) 2017/1237 rendelete (2017. július 7.) az 1881/2006/EK rendeletnek a feldolgozatlan egész, darált, őrölt, zúzott, szeletelt, a piacon a végső fogyasztók számára forgalomba hozott sárgabarackmagban előforduló hidrogén-cianid felső határértéke tekintetében történő módosításáról (HL L 177., 2017.7.8., 36. o.).

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 22-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

A kijelölt beléptetési helyen fokozott ellenőrzésnek alávetett, nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
— Földimogyoró, héjában — Földimogyoró, héj nélkül — Amerikai mogyoróvaj — Földimogyoró, másképp elkészítve vagy tartósítva (Takarmány és élelmiszer)	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Bolívia (BO)	Aflatoxinok	50
— Feketebors (<i>Piper</i>) (Élelmiszer – nem zúzott, nem őrölt)	ex 0904 11 00	10	Brazília (BR)	<i>Salmonella</i> ⁽²⁾	20
Goji bogyó/farkasbogyó (<i>Lycium barbarum</i> L.) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy szárított)	ex 0813 40 95; ex 0810 90 75	10 10	Kína (CN)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	20
Édes paprika (<i>Capsicum annuum</i>) (Élelmiszer – zúzott vagy őrölt)	ex 0904 22 00	11	Kína (CN)	<i>Salmonella</i> ⁽²⁾	20
Tea, aromásítva is (Élelmiszer)	0902		Kína (CN)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽⁶⁾	20
Padlizsán (<i>Solanum melongena</i>) (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	0709 30 00		Dominikai Köztársaság (DO)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾	20
— Édes paprika (<i>Capsicum annuum</i>) — Paprika (édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) — Hosszúbab (<i>Vigna unguiculata</i> ssp. <i>sesquipedalis</i> , <i>vigna un-</i> <i>guiculata</i> ssp. <i>unguiculata</i>) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	— 0709 60 10; 0710 80 51 — ex 0709 60 99; ex 0710 80 59 — ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	20 20 10 10	Dominikai Köztársaság (DO)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽⁷⁾	50
— Édes paprika (<i>Capsicum annuum</i>) — Paprika (édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	— 0709 60 10; 0710 80 51 — ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20	Egyiptom (EG)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽⁸⁾	20
Szezám-mag (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	1207 40 90		Etiópia (ET)	<i>Salmonella</i> ⁽²⁾	50

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
— Mogyoró, héjában	— 0802 21 00		Grúzia (GE)	Aflatoxinok	50
— Mogyoró, héj nélkül	— 0802 22 00				
— Mogyoróból készült liszt, dara és por	— ex 1106 30 90	40			
— Mogyoró, más módon elkészítve vagy tartósítva (Élelmiszer)	— ex 2008 19 19; ex 2008 19 95; ex 2008 19 99	30 20 30			
Pálmaolaj (Élelmiszer)	1511 10 90; 1511 90 11; ex 1511 90 19; 1511 90 99	90	Ghána (GH)	Szudánszínézé- kek ⁽⁹⁾	50
Okra (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	20 30	India (IN)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽¹⁰⁾	10
Paprika (édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20	India (IN)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽¹¹⁾	20
Bab (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	0708 20		Kenya (KE)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾	5
Kínai zeller (<i>Apium graveolens</i>) (Élelmiszer – friss vagy hűtött fűszernövények)	ex 0709 40 00	20	Kambodzsa (KH)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽¹²⁾	50
Hosszúbab (<i>Vigna unguiculata</i> ssp. <i>sesquipedalis</i> , <i>vigna unguiculata</i> ssp. <i>unguiculata</i>) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott zöldség)	ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Kambodzsa (KH)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽¹³⁾	50
Tarlórépa (<i>Brassica rapa</i> ssp. <i>rapa</i>) (Élelmiszer – ecetben vagy ecetsavban elkészítve vagy tartósítva)	ex 2001 90 97;	11; 19	Libanon (LB)	Rhodamin B	50
Tarlórépa (<i>Brassica rapa</i> ssp. <i>rapa</i>) (Élelmiszer – sós lében vagy citromsavban elkészítve vagy tartósítva, nem fagyasztva)	ex 2005 99 80	93	Libanon (LB)	Rhodamin B	50
Paprika (édes és édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – szárított, pörkölt, zúzott vagy őrölt)	0904 21 10; ex 0904 21 90; ex 0904 22 00; ex 2008 99 99	20 11; 19 79	Srí Lanka (LK)	Aflatoxinok	50

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
— Földimogyoró, héjában — Földimogyoró, héj nélkül — Amerikai mogyoróvaj — Földimogyoró, másképp elkészítve vagy tartósítva (Takarmány és élelmiszer)	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Madagaszkár (MG)	Aflatoxinok	50
Kenyérfa gyümölcse (<i>Artocarpus heterophyllus</i>) (Élelmiszer – friss)	ex 0810 90 20	20	Malajzia (MY)	Növényvédő- szer-maradé- kok (?)	20
Szezámag (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	1207 40 90		Nigéria (NG)	Salmonella (?)	50
Paprika (édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20	Pakisztán (PK)	Növényvédő- szer-maradé- kok (?)	20
Málna (Élelmiszer – fagyasztott)	ex 0811 20 11; ex 0811 20 19; 0811 20 31	10 10	Szerbia (RS)	Norovírus	10
Szezámag (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	1207 40 90		Szudán (SD)	Szalmonella (?)	50
Görögdinnye (<i>Egusi, Citrullus</i> spp.) magja és az abból származó termékek (Élelmiszer)	ex 1207 70 00; ex 1208 90 00; ex 2008 99 99	10 10 50	Sierra Leone (SL)	Aflatoxinok	50
— Földimogyoró, héjában — Földimogyoró, héj nélkül — Amerikai mogyoróvaj — Földimogyoró, másképp elkészítve vagy tartósítva (Takarmány és élelmiszer)	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Szenegál (SN)	Aflatoxinok	50
Tarlórépa (<i>Brassica rapa</i> ssp. <i>rapa</i>) (Élelmiszer – ecetben vagy ecetsavban elké- szítve vagy tartósítva)	ex 2001 90 97;	11; 19	Szíria (SY)	Rhodamin B	50
Tarlórépa (<i>Brassica rapa</i> spp. <i>rapa</i>) (Élelmiszer – sós lében vagy citromsavban elkészítve vagy tartósítva, nem fagyasztva)	ex 2005 99 80	93	Szíria (SY)	Rhodamin B	50

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
Paprika (édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20	Thaiföld (TH)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽¹⁴⁾	10
— Szárított kajszibarack	— 0813 10 00		Törökország (TR)	Szulfitek ⁽¹⁶⁾	10
— Kajszibarack, más módon elkészítve vagy tartósítva ⁽¹⁵⁾ (Élelmiszer)	— 2008 50 61				
Szárított szőlő (beleértve a péppé aprított vagy zúzott, további kezelés nélküli szárított szőlőt) (Élelmiszer)	0806 20		Törökország (TR)	Ochratoxin-A	5
Citrom (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy szárított)	0805 50 10		Törökország (TR)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾	10
Gránátalma (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	ex 0810 90 75	30	Törökország (TR)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽¹⁷⁾	10
Édes paprika (<i>Capsicum annuum</i>) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	0709 60 10; 0710 80 51		Törökország (TR)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽¹⁸⁾	10
A végső fogyasztók számára történő forgal- omba hozatalra szánt, feldolgozatlan egész, őrölt, tört, zúzott, aprított sárgabarackmag ⁽¹⁹⁾ ⁽²⁰⁾ (Élelmiszer)	ex 1212 99 95	20	Törökország (TR)	Cianid	50
Paprika (édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	ex 0709 60 99 ex 0710 80 59	20 20	Uganda (UG)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾	20
Szezám-mag (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	1207 40 90		Uganda (UG)	Szalmonella ⁽²⁾	50
— Földimogyoró, héjában	— 1202 41 00		Egyesült Álla- mok (US)	Aflatoxinok	10
— Földimogyoró, héj nélkül	— 1202 42 00				
— Amerikai mogyoróvaj	— 2008 11 10				
— Földimogyoró, másképp elkészítve vagy tartósítva	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Takarmány és élelmiszer)					
— Pisztácia, héjában	— 0802 51 00		Egyesült Álla- mok (US)	Aflatoxinok	10
— Pisztácia, héj nélkül	— 0802 52 00				
— Pisztácia, pörköelve (Élelmiszer)	— ex 2008 19 13; ex 2008 19 93	20 20			

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
— Szárított kajsziparack — Kajsziparack, más módon elkészítve vagy tartósítva ⁽¹⁵⁾ (Élelmiszer)	— 0813 10 00 — 2008 50 61		Üzbegisztán (UZ)	Szulfítok ⁽¹⁶⁾	50
— Korianderlevél — Bazsalikom (indiai, édes) — Menta — Petrezselyem (Élelmiszer – friss vagy hűtött fűszernövények)	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86 — ex 1211 90 86 — ex 0709 99 90	72 20 30 40	Vietnam (VM)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽²¹⁾	50
Okra (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	ex 0709 99 90 ex 0710 80 95	20 30	Vietnam (VM)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽²¹⁾	50
Paprika (édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott)	ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20	Vietnam (VM)	Növényvédő- szer-maradé- kok ⁽³⁾ ⁽²¹⁾	50

⁽¹⁾ Amennyiben egy KN-kódon belül csak bizonyos termékek esetében kötelező a vizsgálat, a KN-kód az »ex« jelölést kapja.

⁽²⁾ Referencia-módszer: EN/ISO 6579-1 vagy egy annak alapján az EN/ISO 16140-2 legújabb verziójának vagy egyéb nemzetközileg elfogadott hasonló eljárásnak megfelelően validált módszer.

⁽³⁾ Legalább azon növényvédő szerek maradékai, amelyek a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EKG tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. február 23-i 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 70., 2005.3.16., 1. o.) 29. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadott ellenőrzési programban szereplő, többféle szermaradék kimutatására alkalmazott GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel elemezhető (a növényvédő szer nyomon követése kizárólag a növényi eredetű termékekben vagy azok felszínén történik).

⁽⁴⁾ Amitráz-szermaradékok.

⁽⁵⁾ Nikotin-szermaradékok.

⁽⁶⁾ Tolfenpirád-szermaradékok.

⁽⁷⁾ Az acefát, az aldikarb (aldikarb, valamint szulfoxidja és szulfonja összesen, aldikarban kifejezve), az amitráz (amitráz, beleértve a 2,4-dimetil-anilin részt tartalmazó metabolitokat, amitrázban kifejezve), a diafenturiuron, a dikofol (p,p' és o,p' izomerek összesen), a ditiokarbamátok (ditiokarbamátok CS2-ben kifejezve, ideértve a manebet, mankozebet, metiramot, propinebet, tiramot és ziramot) és a metiokarb (metiokarb, metiokarb-szulfoxid és -szulfon összesen, metiokarban kifejezve) szermaradékai.

⁽⁸⁾ A dikofol (p,p' és o,p' izomerek összesen), a dinotefurán, a folpet, a prokloráz (prokloráz és a 2,4,6-triklórfenol részt tartalmazó metabolitjai összesen, proklorázban kifejezve), a tiofanát-metil és a triforin szermaradékai.

⁽⁹⁾ E melléklet alkalmazásában a »szudánszínézékek« megnevezés a következő vegyi anyagokra vonatkozik: i. Szudán I (CAS-szám: 842-07-9); ii. Szudán II (CAS-szám 3118-97-6); iii. Szudán III (CAS-szám 85-86-9); iv. bíborvörös vagy Szudán IV (CAS-szám: 85-83-6).

⁽¹⁰⁾ Diafenturiuron-szermaradékok.

⁽¹¹⁾ Karbofuran-szermaradékok.

⁽¹²⁾ Fentoát-szermaradékok.

⁽¹³⁾ Klórbufám-szermaradékok.

⁽¹⁴⁾ A formetanát (formetanát és sói összesen, formetanát(-hidroklorid)ban kifejezve), a profifosz és a triforin szermaradékai.

⁽¹⁵⁾ E rendelet 9. cikke (2) bekezdésének megfelelően az azonossági és fizikai ellenőrzéseket a közös beléptetési okmányon feltüntetett rendeltetési hely illetékes hatósága végezheti.

⁽¹⁶⁾ Referencia-módszerek: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 vagy ISO 5522:1981.

⁽¹⁷⁾ Prokloráz-szermaradékok.

⁽¹⁸⁾ A diafenturiuron, a formetanát (formetanát és sói összesen, formetanát(-hidroklorid)ban kifejezve) és a tiofanát-metil szermaradékai.

⁽¹⁹⁾ »Feldolgozatlan termékek«: az élelmiszer-higiéniáról szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 139., 2004.4.30., 1. o.) meghatározottak szerint.

⁽²⁰⁾ »Forgalomba hozatal« és »végső fogyasztó«: az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és a tanácsi rendeletben (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.) meghatározottak szerint.

⁽²¹⁾ A ditiokarbamátok (ditiokarbamátok CS2-ben kifejezve, ideértve a manebet, mankozebet, metiramot, propinebet, tiramot és ziramot), a fentoát és a kinalfosz szermaradékai.»

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1250 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2019. július 22.)**

az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek egyes behozatalaira vonatkozó nyilvántartásbavételi kötelezettségnek az Indiából származó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vámot, illetve végleges dömpingellenes vámot kivető (EU) 2016/387 és (EU) 2016/388 végrehajtási rendelettel kapcsolatos T-300/16. és T-301/16. sz. ügyben 2019. április 10-én hozott ítéletek végrehajtása érdekében újból megindított vizsgálatokkal összefüggésben történő bevezetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 14. cikkére,tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 24. cikkére,

mivel:

1. ELJÁRÁS

- (1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2015. szeptember 18-án az (EU) 2015/1559 bizottsági végrehajtási rendelettel ⁽³⁾ („ideiglenes rendelet”) ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából („érintett ország”) származó alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövek Unióba érkező behozatalára.
- (2) A Bizottság 2016. március 17-én elfogadta az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre (a továbbiakban: érintett termék) vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, később az (EU) 2016/1369 végrehajtási rendelettel ⁽⁴⁾ módosított (EU) 2016/388 végrehajtási rendeletet ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: szóban forgó dömpingellenes rendelet).
- (3) Ugyanezen a napon a Bizottság elfogadta az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló (EU) 2016/387 végrehajtási rendeletet ⁽⁶⁾ (a továbbiakban: szóban forgó szubvencióellenes rendelet).
- (4) A Jindal Saw Limited exportáló gyártó és a vele kapcsolatban álló Jindal Saw Italia SpA importőr (a továbbiakban együtt: kérelmezők) megtámadta a Törvényszék előtt a szóban forgó dömpingellenes és szubvencióellenes rendeletet. A Törvényszék a szubvencióellenes és a dömpingellenes rendelettel kapcsolatos T-300/16. sz., ⁽⁷⁾ illetve T-301/16. sz. ⁽⁸⁾ ügyben 2019. április 10-én hozta meg ítéletét.

⁽¹⁾ HL L 176., 2016.6.30., 21. o., a legutóbb a 2018. június 7-i (EU) 2018/825 európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított változatában.

⁽²⁾ HL L 176., 2016.6.30., 55. o., a legutóbb a 2018. június 7-i (EU) 2018/825 európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított változatában.

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2015/1559 végrehajtási rendelete (2015. szeptember 18.) az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 244., 2015.9.19., 25. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság (EU) 2016/1369 végrehajtási rendelete (2016. augusztus 11.) az Indiából behozott alakítható öntöttvasból (más néven gömbgrafitos öntöttvasból) készült csövekre vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2016/388 végrehajtási rendelet módosításáról (HL L 217., 2016.8.12., 4. o.).

⁽⁵⁾ HL L 73., 2016.3.18., 53. o.

⁽⁶⁾ HL L 73., 2016.3.18., 1. o.

⁽⁷⁾ ECLI:EU:T:2019:235.

⁽⁸⁾ ECLI:EU:T:2019:234.

- (5) A T-300/16. sz. ügyben a Törvényszék megállapította, hogy a szóban forgó szubvencióellenes rendeletben található, a vasérc esetében azonosított célzott exportkorlátozásokból származó gazdasági előny mértékének megállapítására irányuló számítás a Jindal Saw Limited (a továbbiakban: Jindal Saw) tekintetében sérti az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet (a továbbiakban: szubvencióellenes alaprendelet) 6. cikkének d) pontját. A Törvényszék azt állapította meg különösen, hogy a Jindal Saw által a bányából az indiai gyárba történő szállítással kapcsolatban ténylegesen viselt fuvarozási költségek magasabbak voltak, mint azok, amelyeket a Bizottság átlagos költségként figyelembe vett és a vasérc átlagos indiai beszerzési árának számításába belefoglalt. A Törvényszék álláspontja szerint a fuvarozási költségek ezen eltérése azt jelenti, hogy az az ár, amelyen a Jindal Saw a vasércet az indiai piacon beszerezte, valójában magasabb volt, mint a Bizottság által a díjazás mértékének meghatározása céljából elfogadott átlagos beszerzési ár, és ez óhatatlanul hatással volt az adott exportáló gyártónak nyújtható gazdasági előny mértékére. Ennek megfelelően a Bíróság megállapította, hogy azzal, hogy helytelenül választott ki véletlenszerűen bizonyos tételeket a Jindal Saw szállítási költségeiből a szokásos átlagos szállítási költség kiszámításához, a Bizottság megsértette a szubvencióellenes alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdését és 6. cikkének d) pontját, továbbá azzal, hogy a kiegyenlítő vámot a kiegyenlíthető támogatásnál magasabb szinten rögzítette, a Bizottság megsértette a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését.
- (6) A T-300/16. sz. és a T-301/16. sz. ügyben a Törvényszék a Bizottság által a szóban forgó szubvencióellenes és dömpingellenes rendeletben elvégzett áraláknálási számítások kapcsán is tett megállapításokat. A Törvényszék azt állapította meg különösen, hogy mivel a Bizottság az uniós gazdasági ágazat hasonló terméke árának meghatározása során a fő uniós gyártóval kapcsolatban álló értékesítési egységek által alkalmazott értékesítési árakat használta fel, miközben a Jindal Saw által előállított érintett termék árának meghatározása során nem vette figyelembe a Jindal Saw értékesítési egységei által alkalmazott értékesítési árakat, az áraláknálás számítása során nem ugyanazon kereskedelmi szint árait hasonlította össze egymással. A Törvényszék szerint a Jindal Saw termékei esetében az érintett termékkel kapcsolatos áraláknálás-számítás során elkövetett hiba miatt a Bizottság olyan áraláknálást vett figyelembe, amelynek sem a mértékét, sem a pusztá létezését nem állapította meg megfelelő módon.
- (7) Ennek alapján a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság megsértette a szubvencióellenes alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdését, valamint az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1036 rendelet (a továbbiakban: dömpingellenes alaprendelet) 3. cikkének (1) bekezdését. Mivel a szóban forgó szubvencióellenes és dömpingellenes rendeletben kiszámított áraláknálás volt az alapja annak a következtetésnek, hogy az érintett termék behozatala okozta az uniós gazdasági ágazatot ért kárt, a Törvényszék megállapította, hogy mindez a támogatott és dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggés – azaz a szubvencióellenes alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdésével és 8. cikkének (5) bekezdésével összhangban a kiegyenlítő vám, valamint a dömpingellenes alaprendelet 1. cikkének (1) bekezdésével és 3. cikkének (6) bekezdésével összhangban a dömpingellenes vám kivetésének egyik szükséges feltétele – fennállásának megállapítását is torzíthatta.
- (8) A Törvényszék megállapította továbbá, hogy nem zárható ki, hogy amennyiben az áraláknálás számítása helyes lett volna, az uniós gazdasági ágazat kárkülönbözete a támogatási mérték, illetve a dömpingkülönbözet szintje alá esett volna. Ebben az esetben a szubvencióellenes alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban a kiegyenlítő vám összegét olyan mértékre kell csökkenteni, amely elegendő a kár megszüntetéséhez. Hasonlóképpen, a dömpingellenes alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban a dömpingellenes vám összegét olyan mértékre kell csökkenteni, amely elegendő a kár megszüntetéséhez.
- (9) Az ítéletek következtében arra a jelenleg is tartó időszakra, ameddig nem ismert az újbóli vizsgálat eredménye, megszűnt a szóban forgó dömpingellenes és szubvencióellenes rendelettel a Jindal Saw Limited tekintetében kivetett dömpingellenes és kiegyenlítő vámok beszedése.
- (10) A Törvényszék ítéletei nyomán a Bizottság egy értesítés⁽⁹⁾ (a továbbiakban: a vizsgálatok újbóli megindításáról szóló értesítés) közzététele útján bejelentette, hogy részlegesen újból megindítja az alakítható öntöttvasból (más néven gömbszabványos öntöttvasból) készült csövekkel kapcsolatos, a szóban forgó szubvencióellenes és dömpingellenes rendelet elfogadásához vezető szubvencióellenes és dömpingellenes vizsgálatot, és a két vizsgálatot attól a ponttól folytatja, ahol a szabálytalanság történt. A vizsgálatok újbóli megindítása a Törvényszék ítéleteinek a Jindal Saw Limited tekintetében történő végrehajtására korlátozódott.

⁽⁹⁾ HL C 209., 2019.6.20., 35. o.

2. A NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL INDOKOLÁSA

- (11) A Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett termék behozatalaira vonatkozóan helyénvaló-e nyilvántartásbavételi kötelezettséget bevezetni. Ezzel összefüggésben a Bizottság a következőket vette figyelembe.
- (12) Az EUMSZ 266. cikke előírja, hogy az intézmények kötelesek megtenni a Bíróságok ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Az intézmények igazgatási eljárásokkal (ideértve a dömping- és a szubvencióellenes vizsgálatokat is) összefüggésben elfogadott aktusainak megsemmisítése esetén a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítése abban áll, hogy az intézmények a megsemmisített aktus helyett új, a Bíróság által feltárt szabálytalanságot megszüntető aktust fogadnak el. ⁽¹⁰⁾
- (13) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a megsemmisített aktust helyettesítő aktus elfogadására irányuló eljárás attól a ponttól folytatható, ahol a szabálytalanság bekövetkezett. ⁽¹¹⁾ Ez azt is jelenti, hogy igazgatási eljárást lezáró aktus megsemmisítése esetén a megsemmisítés nem terjed ki szükségképpen az előkészítő eljárási cselekményekre, például az eljárás megindítására. Végleges piacvédelmi intézkedéseket bevezető rendelet megsemmisítése esetén ez azt jelenti, hogy – hacsak a szabálytalanság nem az eljárás megindításakor következett be – a megsemmisítés után az eljárás még folyamatban van, tekintve, hogy az eljárást lezáró aktus eltűnt az Unió jogrendjéből. ⁽¹²⁾
- (14) Ahogyan azt a vizsgálatok újbóli megindításáról szóló értesítés kifejti, mivel a szabálytalanság nem a vizsgálatok megindításakor, hanem azok folyamán következett be, a Bizottság úgy döntött, hogy a szubvencióellenes és a dömpingellenes vizsgálatot a Jindal Saw Limited tekintetében újból megindítja, és a 2013. október 1-jétől 2014. szeptember 30-ig tartó időszakra vonatkozó eredeti meghatározástól, azaz attól a ponttól folytatja, ahol a szabálytalanság történt.
- (15) A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az igazgatási eljárás ilyen jellegű folytatása és a vámok esetleges újbóli kivetése nem tekinthető ellentétesnek a visszaható hatály tilalmának elvével. ⁽¹³⁾ A vizsgálatok újbóli megindításáról szóló értesítés tájékoztatja az érdekelt feleket – köztük az importőröket – arról, hogy az esetleges jövőbeni kötelezettségek az újbóli vizsgálat ténymegállapításain fognak alapulni.
- (16) Az újbóli vizsgálatok eredményeitől függően, amelyek jelenleg még nem ismertek, a Bizottság rendeletek elfogadása útján orvosolja a Bíróság által azonosított hibákat, és indokolt esetben újból megállapítja az alkalmazandó vámtételeket. Ezek az esetleges újból megállapított vámtételek a szóban forgó szubvencióellenes és dömpingellenes rendelet hatálybalépésének időpontjától fogva lesznek alkalmazandók.
- (17) A dömping- és a szubvencióellenes vámokkal kapcsolatos múltbéli és jövőbeni kötelezettségekkel összefüggésben az alábbiakat kell megjegyezni.
- (18) mivel az újbóli vizsgálatokból eredő kötelezettségek mértéke bizonytalan, a Bizottság a vizsgálatok újbóli megindításáról szóló értesítésben felkérte a nemzeti vámhatóságokat, hogy mindaddig ne hozzanak döntést a Törvényszék által a Jindal Saw Limited tekintetében megsemmisített dömping- és/vagy kiegyenlítő vámokra vonatkozóan benyújtott visszafizetés iránti kérelmekről, amíg nem ismertek az újbóli vizsgálatok eredményei. A vámhatóságok tehát utasítást kaptak arra, hogy a megsemmisített vámok visszatérítése iránti kérelmeket mindaddig ne bírálják el, ameddig az újbóli vizsgálatok eredményei kihirdetésre nem kerülnek a Hivatalos Lapban.
- (19) Emellett abban az esetben, ha az újból megindított vizsgálatok a kiegyenlítő és a dömpingellenes vámok újbóli kivetését eredményezik, ezeket a váموkat az újból megindított vizsgálatok időtartamára nézve is be kell szedni. Ez alapvetően fontos ahhoz, hogy a jogilag indokolt és szükséges intézkedések tényleges alkalmazása azok teljes élettartama során biztosított legyen, függetlenül attól, hogy egy adott importügyletre – a vizsgálatok újbóli megindításának időpontjához viszonyítva – mikor kerül sor.

⁽¹⁰⁾ Asteris AE és társai és Görög Köztársaság kontra Bizottság, 97, 193, 99 és 215/86 egyesített ügyek, EBHT 1988., 2181. o., 27. és 28. pont.

⁽¹¹⁾ Spanyolország kontra Bizottság, C-415/96, EBHT 1998., I-6993. o., 31. pont; Industrie des Poudres Sphériques kontra Tanács, C-458/98 P, EBHT 2000., I-8147. o., 80–85. pont; Alitalia kontra Bizottság, T-301/01, EBHT 2008., II-1753. o., 99. és 142. pont; Région Nord-Pas de Calais kontra Bizottság, T-267/08 és T-279/08 egyesített ügyek, EBHT 2011., II-0000. o., 83. pont.

⁽¹²⁾ Asteris AE és társai és Görög Köztársaság kontra Bizottság, 97, 193, 99 és 215/86 egyesített ügyek, EBHT 1988., 2181. o., 27. és 28. pont; Spanyolország kontra Bizottság, C-415/96, EBHT 1998., I-6993. o., 31. pont; Industrie des Poudres Sphériques kontra Tanács, C-458/98 P, EBHT 2000., I-8147. o., 80–85. pont; Alitalia kontra Bizottság, T-301/01, EBHT 2008., II-1753. o., 99. és 142. pont; Région Nord-Pas de Calais kontra Bizottság, T-267/08 és T-279/08 egyesített ügyek, EBHT 2011., II-0000. o., 83. pont.

⁽¹³⁾ A Bíróság 2018. március 15-i ítélete, Deichmann SE kontra Hauptzollamt Duisburg, C-256/16, 79. pont, valamint 2019. június 19-i ítélete, C & J Clark International Ltd kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, 58. pont.

- (20) Ezzel összefüggésben a Bizottság megjegyzi, hogy a nyilvántartásba vétel eszköze a dömpingellenes alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikkének (5) bekezdése értelmében arra szolgál, hogy az intézkedéseket a nyilvántartásba vétel megkezdésének időpontjától fogva lehessen alkalmazni az egyes behozatalokra. Erre például annak érdekében van szükség, hogy visszaható hatállyal alkalmazott vámok vagy kijátszás esetén biztosított legyen a vámok befizetése. A mostani esetben a Bizottság azért ítéli helyénvalónak a behozataloknak a Jindal Saw Limited tekintetében történő nyilvántartásba vételét, hogy ezáltal megkönnyítse a dömpingellenes és a kiegyenlítő vámoknak a vizsgálat újbóli megindítása utáni beszedését, ha indokoltá válik.
- (21) A Bíróság ítélkezési gyakorlatával⁽¹⁴⁾ összhangban megjegyezzük, hogy az ideiglenes intézkedések elfogadása előtti időszakban végzett nyilvántartásba vétellel ellentétben a mostani esetben nem alkalmazandók a dömpingellenes alaprendelet 10. cikkének (4) bekezdésében és a szubvencióellenes alaprendelet 16. cikkének (4) bekezdésében meghatározott feltételek. Ennek az az oka, hogy az említett rendelkezésekkel ellentétben a bírósági ítéletek nyomán végzett vizsgálatokhoz kapcsolódó nyilvántartásba vételnek nem a piacvédelmi intézkedések visszaható hatályú alkalmazásának lehetővé tétele a célja. A nyilvántartásba vételnek ebben az esetben az a célja, ahogyan azt a fentiekben már említettük, hogy a lehetőségek szabta keretek között az intézkedések eredményes alkalmazásának lehetővé tétele érdekében biztosítsa, hogy a behozatalokra a szóban forgó dömpingellenes és szubvencióellenes rendelet hatálybalépésének időpontjától a vámok esetleges újbóli, kiigazított vámtétellel történő kivetésének időpontjáig indokolatlan megszakítás nélkül a helyes dömping- és szubvencióellenes vámok legyenek alkalmazandók.
- (22) A fenti megfontolások alapján a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a dömpingellenes alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikkének (5) bekezdése értelmében indokolt a nyilvántartásba vétel elrendelése.

3. NYILVÁNTARTÁSBA VÉTEL

- (23) A dömpingellenes alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 24. cikkének (5) bekezdése alapján a Jindal Saw által gyártott érintett terméknek a C054 TARIC-kiegészítő kóddal megvalósított behozatalait nyilvántartásba kell venni annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a vizsgálatok nyomán az intézkedések újból bevezetésre kerülnek, az érintett behozatalokra a megfelelő összegű dömping- és szubvencióellenes vámokat lehessen alkalmazni.
- (24) Ahogyan a vizsgálatok újbóli megindításáról szóló értesítés már jelezte, a dömping- és a szubvencióellenes vámok megfizetésével összefüggő, a szóban forgó dömpingellenes és szubvencióellenes rendelet hatálybalépésével kezdődő időszakhoz kapcsolódó esetleges végleges kötelezettségek az újbóli vizsgálat ténymegállapításain fognak alapulni. Mindazonáltal a 2019. június 21-től az újbóli vizsgálat eredményeinek hatálybalépéséig tartó időszakra vonatkozóan nem kerül beszedésre nagyobb vám, mint amekkorát a szóban forgó szubvencióellenes és dömpingellenes rendelet megállapított. A Jindal Saw Limited esetében jelenleg 8,7 %-os vámtételű kiegyenlítő vám és 14,1 %-os vámtételű dömpingellenes vám alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A vámhatóságok az (EU) 2016/1036 rendelet 14. cikkének (5) bekezdése és az (EU) 2016/1037 rendelet 24. cikkének (5) bekezdése alapján megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a Jindal Saw Limited (TARIC-kiegészítő kód: C054) által gyártott, Indiából származó, jelenleg az ex 7303 00 10 és ex 7303 00 90 KN-kódok (TARIC-kódok: 7303 00 10 10, 7303 00 90 10) alá tartozó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbráfos öntöttvasból) készült csöveknek – kivéve az alakítható öntöttvasból készült, belső és külső bevonat nélküli csöveket („szigetelés nélküli csövek”) – az Unióba érkező behozatalait nyilvántartásba vegyék.

(2) A nyilvántartásba vételt e rendelet hatálybalépése után kilenc hónappal meg kell szüntetni.

(3) A Jindal Saw Limited (TARIC-kiegészítő kód: C054) által gyártott, Indiából származó, jelenleg az ex 7303 00 10 és ex 7303 00 90 KN-kódok (TARIC-kódok: 7303 00 10 10, 7303 00 90 10) alá tartozó, alakítható öntöttvasból (más néven gömbráfos öntöttvasból) készült csövek – kivéve az alakítható öntöttvasból készült, belső és külső bevonat nélküli csöveket („szigetelés nélküli csövek”) – behozatalaival összefüggésben a vizsgálatok újbóli megindításának időpontjától az újbóli vizsgálatok eredményeinek hatálybalépéséig tartó időszakra vonatkozóan beszedhető dömping- és szubvencióellenes vám vámtétele nem lehet nagyobb az (EU) 2016/387 és az (EU) 2016/388 végrehajtási rendelettel kivett vámok vámtételénél.

⁽¹⁴⁾ Deichmann SE kontra Hauptzollamt Duisburg, C-256/16, 79. pont, valamint a Bíróság 2019. június 19-i ítélete, C & J Clark International Ltd kontra Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, C-612/16, 58. pont.

(4) A nemzeti vámhatóságok a Jindal Saw Limitedtől érkező behozatalok vonatkozásában a dömping- és/vagy kiegyenlítő vámok visszafizetése vagy elengedése iránti kérelmekről a vámok újbóli kivetéséről rendelkező bizottsági végrehajtási rendelet kihirdetéséig nem hozhatnak döntést.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 22-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2019/1251 HATÁROZATA

(2019. július 15.)

az 1992. évi nemzetközi cukormegállapodás meghosszabbítása tekintetében a Nemzetközi Cukortanácsban az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére, összefüggésben 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A 92/580/EGK tanácsi határozattal ⁽¹⁾ megkötött 1992. évi nemzetközi cukormegállapodás ⁽²⁾ (a továbbiakban: a megállapodás) 1993. január 1-jén hatályba lépett. A megállapodást hároméves, 1995. december 31-ig tartó időszakokra kötötték, és azóta rendszeresen meghosszabbították további kétéves időszakokra. A megállapodást legutóbb 2017. decemberében, a Nemzetközi Cukortanács határozatával hosszabbították meg, így 2019. december 31-ig hatályban marad.
- (2) A megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése értelmében a Nemzetközi Cukortanács alkalmanként két évet meg nem haladó, egymást követő időszakokra meghosszabbíthatja a megállapodást.
- (3) A Nemzetközi Cukortanácsnak a 2019. július 19-én tartandó 55. ülésén kell határoznia a megállapodás 2021. december 31-ig történő meghosszabbításáról.
- (4) A megállapodás meghosszabbításáról való döntést megelőzően a Nemzetközi Cukortanács az 55. ülésén az Unió által a megállapodásnak a Nemzetközi Cukorszervezettel kapcsolatos pénzügyi hozzájárulására vonatkozó szabályok módosítására vonatkozóan benyújtott javaslatról is szavazni fog. Ez a javaslat az (EU) 2017/2242 tanácsi határozatban ⁽³⁾ megállapított, a Bizottság által az Unió nevében folytatandó tárgyalások megkezdésére irányuló tanácsi felhatalmazással összhangban a Bizottság által folytatott tárgyalások eredménye.
- (5) A megállapodás módosítására irányuló javaslat esetleges elutasítása ellentétes lenne az Uniónak a megállapodás korszerűsítésére irányuló célkitűzéseivel és ezáltal megkérdőjelezné a megállapodás meghosszabbításának előnyeit.
- (6) Helyénvaló meghatározni az Unió által a Nemzetközi Cukortanácsban, a megállapodás meghosszabbításával kapcsolatban képviselendő álláspontot. A megállapodás meghosszabbítása az Unió érdeke, amennyiben a megállapodás módosításáról megegyezés születik,

⁽¹⁾ Az 1992. évi nemzetközi cukormegállapodás aláírásáról és megkötéséről szóló, 1992. november 13-i 92/580/EGK tanácsi határozat (HL L 379., 1992.12.23., 15. o.).

⁽²⁾ HL L 379., 1992.12.23., 16. o.

⁽³⁾ A Tanács (EU) 2017/2242 határozata (2017. november 30.) az 1992. évi nemzetközi cukormegállapodás módosítására irányuló tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról (HL L 322., 2017. 12.7., 29. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Nemzetközi Cukortanácsban az Unió nevében képviselendő álláspont az, hogy az 1992. évi nemzetközi cukormegállapodás újabb, két évig terjedő, 2021. december 31-ig tartó időszakra történő meghosszabbítása mellett kell szavazni.

Azonban, amennyiben a Nemzetközi Cukortanács nem fogadja el az Uniónak a megállapodásnak a Nemzetközi Cukorszervezettel kapcsolatos pénzügyi hozzájárulására vonatkozó szabályok módosítására irányuló javaslatát, a Bizottságnak meg kell akadályoznia, hogy konszenzussal határozatot hozzanak az 1992. évi nemzetközi cukormegállapodás meghosszabbításáról, és tartózkodnia kell az erről szóló bármely további szavazástól.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 15-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. LEPPÄ

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1252 HATÁROZATA**(2018. szeptember 19.)****a Luxemburg által a McDonald's Europe javára kiadott SA.38945. (2015/C.) (korábbi 2015/NN.)
(korábbi 2014/CP.) számú feltételes adómegállapítási határozatokról***(az értesítés a C(2018) 6076. számú dokumentummal történt)***(Csak a francia nyelvű szöveg hiteles)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felhívta az érdekelteket, hogy a fent említett rendelkezés(ek)nek megfelelően tegyék meg észrevételeiket ⁽¹⁾, és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

- (1) 2013. június 19-én a Bizottság tájékoztatási kérelmet intézett Luxemburghoz, amelyben részletes információt kért az ország feltételes adómegállapítással kapcsolatban alkalmazott gyakorlatáról ⁽²⁾.
- (2) 2014. június 24-i levelében a Bizottság újabb tájékoztatási kérelmet küldött Luxemburnak a McDonald's csoportra vonatkozóan. Kérte többek között, hogy Luxemburg nyújtson be az adóhatósága által a McDonald's csoport javára kiadott minden feltételes adómegállapítási határozatot.
- (3) 2014. augusztus 4-én a luxemburgi hatóságok továbbították válaszukat a Bizottság 2014. június 24-i tájékoztatási kérelmére. Konkrétabban: a luxemburgi hatóságok átadtak két feltételes adómegállapítási határozatot, amelyek címzettje az McD Europe Franchising, S.à.r.l. (a továbbiakban: McD Europe) volt, kiadásuk időpontja pedig 2009. március 30. (a továbbiakban: az eredeti feltételes adómegállapítás), illetve 2009. szeptember 17. (a továbbiakban: a felülvizsgált feltételes adómegállapítás, együtt: a vitatott feltételes adómegállapítások). Ezenfelül a luxemburgi hatóságok benyújtottak több olyan feltételes adómegállapítási határozatot is, amelyet adóhatóságuk a McDonald's csoportba tartozó vállalatok számára adott ki ⁽³⁾.
- (4) 2014. augusztus 4-i válaszukban a luxemburgi hatóságok bemutatták a feltételes adómegállapításra Luxemburgban alkalmazott gyakorlatot, és kifejtették, miért vélik úgy, hogy a McDonald's csoportnak odaítélt feltételes adómegállapítások nem nyújtanak az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: a Szerződés) 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatást.
- (5) 2015. március 23-án a Bizottság kérte a luxemburgi hatóságokat, hogy tegyenek észrevételt egy szakszervezeti szövetségtől ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: Szövetség) származó információra, amely szerint a McDonald's állítólag állami támogatást kapott a luxemburgi adóhatóságoktól.
- (6) 2015. április 23-án a luxemburgi hatóságok továbbították válaszukat a Bizottság 2015. március 23-i tájékoztatási kérelmére.
- (7) 2015. május 18-i levelében a Bizottság kérte a luxemburgi hatóságokat többek között, hogy adják át az McD Europe által az eredeti feltételes adómegállapítás napjától, az említett adómegállapításban foglalt azon követelmény alapján benyújtott dokumentumokat, hogy bizonyítani kell, az McD Europe egyesült államokbeli franchise fióktelepe (a továbbiakban: amerikai Franchise Branch) és svájci szolgáltatási fióktelepe (a továbbiakban: svájci Services Branch) nyereségeit az Egyesült Államokban, illetve Svájcban vallották be és adóztatták meg.

⁽¹⁾ HL C 258., 2016.7.15., 11. o.

⁽²⁾ A levél hivatkozási száma: HT.4020 – Pratiques en matière de ruling fiscal (a feltételes adómegállapítás terén alkalmazott gyakorlat).

⁽³⁾ A jelenlegi vizsgálat ugyanakkor a vitatott feltételes adómegállapításokra szorítkozik, és nem érinti a luxemburgi adóhatóság által a McDonald's csoport és leányvállalatai számára kiadott többi feltételes adómegállapítás értékelését.

⁽⁴⁾ A szakszervezetek a Közszolgálati Szakszervezetek Európai Szövetsége (EPSU); az Élelmiszer-, Mezőgazdasági és Vendéglátóipari Európai Szakszervezeti Föderáció (EFFAT); a Nemzetközi Szolgáltatói Szakszervezet (SEIU).

- (8) 2015. június 9-én a luxemburgi hatóságok válaszoltak e kérelmekre, és (a vonatkozó dokumentumok átadásával) kijelentették, hogy az McD Europe amerikai Franchise Branch-ét 2014-ben az Egyesült Államok adóhatósága (Internal Revenue Service, a továbbiakban: IRS) adóellenőrzés alá vonta az Egyesült Államokban a 2009. és 2010. adóévek vonatkozásában, és hogy az IRS megerősítette, hogy nem kell módosítani az McD Europe amerikai Franchise Branch-e által az Egyesült Államokban benyújtott adóbevallásokat.
- (9) 2015. december 3-án a Bizottság a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatot fogadott el a vitatott feltételes adómegállapításokkal kapcsolatban, azzal az indokkal, hogy ezek az adómegállapítások a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének értelmében vett állami támogatásnak minősülhetnek, ami adott esetben összeegyeztethetetlen a belső piaccal (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló határozat).
- (10) 2016. február 4-i levelükben a luxemburgi hatóságok benyújtották az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiket.
- (11) 2016. július 15-én közzétették az eljárás megindításáról szóló határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽⁵⁾. A Bizottság felkérte az érintetteket, hogy terjesszék elő észrevételeiket a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatban. A Szövetség a 2016. augusztus 5-én kelt levelében nyújtotta be az észrevételeit. 2016. augusztus 9-én a McDonald's-tól érkezett észrevétel a Bizottsághoz.
- (12) 2016. szeptember 30-i levelükben a luxemburgi hatóságok előterjesztették észrevételeiket a harmadik személyek által az eljárás megindításáról szóló határozatra válaszul a Bizottságnak megküldött észrevételekre.
- (13) 2016. november 23-án a Bizottság újabb tájékoztatási kérelmet küldött a luxemburgi hatóságoknak.
- (14) A luxemburgi hatóságok 2016. december 14-én és 2017. január 12-én válaszoltak e kérelmekre.

2. A TÁMOGATÁSI INTÉZKEDÉS RÉSZLETES ISMERTETÉSE

2.1. A kedvezményezett bemutatása

- (15) A McDonald's Corporation egy delaware-i részvénytársaság, amelynek székhelye az USA Illinois államában található Oak Brook; a vállalatot a New York-i tőzsdén jegyzik. A vállalatot 1964. december 21-én jegyezték be, azóta üzemelteti az élelmiszerek és italok helyi szinthez igazított menüjét kínáló McDonald's éttermetek és engedélyezi a jogbérletet ⁽⁶⁾.
- (16) A vállalat a következő szegmensekben tevékenykedik: USA, nemzetközi vezető piacok (Ausztrália, Egyesült Királyság, Franciaország, Kanada és Németország), gyorsan növekvő piacok (Hollandia, Kína, Korea, Lengyelország, Olaszország, Oroszország, Spanyolország és Svájc), továbbá alapvető piacok és vállalat (Foundational Markets and Corporate) ⁽⁷⁾. A több mint 100 országban működő 37 241 étteremből 34 108-at jogbérletbe adnak, 3 133-at a vállalat működtet ⁽⁸⁾. A vitatott feltételes adómegállapítások idején a világszerte meglévő 31 677 McDonald's étteremből 21 183-at jogbérletbe vevők működtettek, 3 855-öt kapcsolt vállalkozások, 6 639-et pedig a McDonald's Corporation és leányvállalatai ⁽⁹⁾. A McDonald's Corporation tehát elsődlegesen jogbérletbe adó, emellett a McDonald's éttermek több mint 80 %-a független jogbérletbe vevők tulajdonában van és üzemeltetése alatt áll ⁽¹⁰⁾. 2017-ben a McDonald's Corporation körülbelül 400 leányvállalattal rendelkezett, és 235 000 főt foglalkoztatott.
- (17) 2017-ben a McDonald's teljes árbevétele 22,8 milliárd USD volt, amelyből 12,7 milliárd USD-t tett ki a közvetlenül a vállalat által üzemeltetett éttermekben megvalósított értékesítés, és 10,1 milliárd USD érkezett a jogbérleti bevételekből. A vitatott feltételes adómegállapítások idején a McDonald's teljes árbevétele 26 216 milliárd USD-t tett ki, és a vállalat 32 478 éttermet üzemeltetett ⁽¹¹⁾.

⁽⁵⁾ HLC 258., 2016.7.15., 11. o.

⁽⁶⁾ A McDonald's Corporation által az Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsdebizottsága (US Securities and Exchange Commission) részére 2017 vonatkozásában benyújtott 10-K formanyomtatvány, 1. o.

⁽⁷⁾ A McDonald's Corporation által a US Securities and Exchange Commission (Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsdebizottsága) részére 2015. szeptember 18-án benyújtott 8-K formanyomtatvány, 2. o.

⁽⁸⁾ A McDonald's Corporation által a US Securities and Exchange Commission részére 2017 vonatkozásában benyújtott 10-K formanyomtatvány, 13. o.

⁽⁹⁾ Az eredeti adómegállapítás iránti kérelem, 1. oldal.

⁽¹⁰⁾ Egy hagyományos jogbérleti szerződés keretében a McDonald's Corporation a földterület és az épületek tulajdonosa, vagy gondoskodik az éttermek helyszínének hosszú távú bérletéről, a jogbérletbe vevő pedig fizet a berendezésért, a cégéért, az ülésekért és a dekorációért.

⁽¹¹⁾ A McDonald's Corporation által a US Securities and Exchange Commission részére 2009 vonatkozásában benyújtott 10-K formanyomtatvány.

- (18) A közvetlenül vállalat által üzemeltetett éttermekben megvalósított értékesítés a következőképpen oszlott meg: 3,260 milliárd USD összegű értékesítés kötődött az USA-hoz, 4,080 milliárd USD a nemzetközi vezető piacokhoz ⁽¹²⁾, 4,592 milliárd USD a gyorsan növekvő piacokhoz ⁽¹³⁾, 0,787 milliárd USD pedig az alapvető piaci és vállalati szegmenshez ⁽¹⁴⁾.
- (19) Az Egyesült Államokon kívül a McDonald's Corporation és annak USA-beli kapcsolt vállalkozása, a McDonald's International Property Company (a továbbiakban: MIPCO) piaconként átengedik a McDonald's éttermek fejlesztésének és üzemeltetésének jogát olyan vállalkozásoknak, amelyek a legtöbb nagy piacon a McDonald's Corporation közvetlen vagy közvetett leányvállalatai.
- (20) A luxemburgi hatóságok által megadott információ szerint 2013 decemberében a McDonald's csoport öt vállalatot ellenőrzött Luxemburgban: i. McD Europe; ii. McD Europe Holdings S.à.r.l.; iii. Luxembourg McD Investments S.à.r.l.; iv. Lux MC Holdings S.à.r.l.; és v. McD Luxembourg Holdings S.à.r.l.
- (21) Az McD Europe Holding S.à.r.l., a Luxembourg McD Investments S.à.r.l. és a Lux MC Holdings S.à.r.l. részese-déssel rendelkeztek más, európai és egyesült államokbeli McDonald's leányvállalatokban, míg az McD Luxembourg Holdings S.à.r.l. a központosított készpénzkezelésről egy külső bankkal kötött szerződés végrehaj-tására szolgáló jogi egységként szolgált. A Luxembourg McD Investments S.à.r.l. emellett részesedéssel rendelkezett az egyesült államokbeli Golden Arches UK LLC vállalatban, amely egy Delaware-ben bejegyzett korlátolt felelősségű társaság.
- (22) A Bizottság vizsgálata és ez a határozat az McD Europe-ra összpontosít, amely a vitatott feltételes adómegállá-pítások odaítélésekor luxemburgi adóügyi illetőségű volt, ezenfelül egy egyesült államokbeli franchise fiókteleppel (Franchise Branch) és egy svájci szolgáltatási fiókteleppel (Services Branch) rendelkezett. Az adómegállapítás iránti kérelmekben kifejtettek szerint az McD Europe ún. belépési díjat fizetett bizonyos, már meglévő és a jövőben kialakítandó jogbérleti jogokra, amelyek a McDonald's Corporation és a MIPCO tulajdonában voltak. Ennek eredményeként az McD Europe haszonélvezeti jogot szerzett jogbérleti jogokban megjelenő immateriális javakon (a továbbiakban jogbérleti jogok) ⁽¹⁵⁾. Ezt követően az McD Europe a jogbérleti jogokat és a kapcsolódó kötelezett-ségeket átengedte az amerikai Franchise Branch-nek. A korábban a McDonald's Corporation részére befizetett jogdíjakat ezt követően az McD Europe kapta meg, az Illinois állambeli Oak Brookban található Franchise Branch-en keresztül. A Genfben működő svájci Services Branch átengedte a jogbérleti jogokat a különböző európai országok jogbérletbe vevői részére, és különféle szolgáltatásokat nyújtott a jogbérleti jogokhoz kapcsolódóan. E szolgáltatásokért cserébe az amerikai Franchise Branch szolgáltatási díjat fizetett a svájci Services Branch-nek, amely díj megegyezett a Services Branch költségeivel, ezenfelül felárat is tartalmazott. A vitatott feltételes adómegállapítás idején a svájci Services Branch [0–10] munkavállalót foglalkoztatott, [0–10] teljes munkaidős egyenértékben. Az McD Europe-nak és az amerikai Franchise Branch-nek nem voltak alkalmazottai. 2014-ben az McD Europe [0–10] FTE-nek, a svájci Services Branch [10–20] FTE-nek megfelelő munkaerőt foglal-koztatott, az amerikai Franchise Branch-nek pedig nem voltak alkalmazottai.
- (23) 2015-ben a McDonald's bejelentette, hogy jelentősen átszervezi üzleti tevékenységét és világszerte a közös piaci jellemzőik szerint szervezi csoportokba az országokat, nem pedig a földrajzi közelség alapján. 2016 decemberében a McDonald's bejelentette, hogy új, integrált nemzetközi holdingtársaság-struktúrára kíván létrehozni, hogy igazodjon az új tevékenységi struktúrához és azt támogassa.
- (24) Ennek eredményeként az Egyesült Királyságban található egységes struktúra jött létre, amely a vállalat világszintű szellemi tulajdonhoz fűződő jogai többségének átengedéséért felelt az Egyesült Államokon kívül. E struktúra az Egyesült Királyságban bejegyzett különböző brit vállalatokból és továbbra is az Egyesült Államokban bejegyzett amerikai vállalatokból állt. Ezek az amerikai vállalatok szintén az Egyesült Királyságban rendelkeznek adóügyi illetőséggel. E változás következtében lezárták a vállalat genfi műveleteit. A vállalat másik svájci irodája továbbra is működik, és a luxemburgi iroda továbbra is felel a luxemburgi éttermekért ⁽¹⁶⁾.

⁽¹²⁾ Kialakult piacok, köztük Ausztrália, Egyesült Királyság, Franciaország, Kanada és Németország, valamint a kapcsolódó piacok.

⁽¹³⁾ Olyan piacok, amelyekben a vállalat meglátása szerint viszonylag gyorsabban bővül az éttermek száma és nagyobb a jogbérleti potenciál, ilyenek Hollandia, Kína, Korea, Lengyelország, Olaszország, Oroszország, Spanyolország, Svájc és a kapcsolódó piacok.

⁽¹⁴⁾ A McDonald's rendszer többi piacát jelölő kifejezés, amely piacok legfőbbjén a jogbérleti modell érvényesül.

⁽¹⁵⁾ A jogbérleti jogokhoz kapcsolódó immateriális javak a következők voltak: márkafejlesztés és pozicionálás, reklám és marketing, az éttermek kialakítása és a rájuk vonatkozó műszaki előírások, az éttermek átrendezése, az élelmiszerek és menük fejlesztése, a beszállítói lánc, az operatív platformok és rendszerek (ideértve a képzéssel összefüggő immateriális javakat), a rendszerek végrehajtása, a jogbérlet kezelése, az üzleti tevékenység elemzése, minőségbiztosítás, humánerőforrás és jogi támogatás.

⁽¹⁶⁾ Forrás: A McDonald's írásbeli válasza az Európai Parlament TAX3 bizottságának kérdéseire, 2018. június 18.

2.2. A vitatott feltételes adómegállapítások

- (25) Ez a határozat a luxemburgi adóhatóság által 2009-ben az McD Europe-nak kiadott két feltételes adómegállapítási határozattal foglalkozik: az eredeti feltételes adómegállapítással és a felülvizsgált feltételes adómegállapítással, amelyek mindegyike az McD Europe luxemburgi adóalanyiségét érinti.
- (26) Az eredeti feltételes adómegállapítást a luxemburgi adóhatóság 2009. március 30-án adta ki, miután a McDonald's 2009. február 11-én ilyen irányú kérelmet terjesztett elő és azt 2009. március 10-én további dokumentumokkal egészítette ki. Az eredeti feltételes adómegállapításra válaszul az McD Europe adótanácsadója (a továbbiakban: adótanácsadó) 2009. július 27-én felülvizsgált feltételes adómegállapítási kérelmet nyújtott be a luxemburgi adóhatósághoz. E kérelem nyomán a luxemburgi adóhatóság 2009. szeptember 17-én kiadta a felülvizsgált feltételes adómegállapítást.

2.2.1. Az eredeti feltételes adómegállapítás

2.2.1.1. A McDonald's eredeti feltételes adómegállapítás iránti kérelemben leírt vállalati struktúrája

- (27) A McDonald's 2009. február 11-i eredeti feltételes adómegállapítás iránti kérelme bemutatja a McDonald's csoport struktúráját és luxemburgi jelenlétét. Leírja továbbá a McDonald's Corporation jogbérleti jogainak átalakítását, és bemutatja az McD Europe két, egyesült államokbeli, illetve svájci fióktelepét. Ezenfelül meghatározza e szerkezetátalakítás luxemburgi adózási következményeit, a luxemburgi adójogszabályok és a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény ⁽¹⁷⁾ alkalmazása alapján.
- (28) Az adómegállapítási kérelem különösen leírja, hogy az európai jogbérleti jogok felügyeletének és kezelésének az McD Europe-on belül történő központosítása érdekében ez utóbbi ún. belépési (buy-in) megállapodást és egy „minősített költségmegosztási megállapodást” (Qualified Cost Sharing Arrangement, a továbbiakban: QCS megállapodás) kötött a McDonald's Corporationnal és a MIPCO-val. A belépési megállapodás szerint az McD Europe ún. belépési díjat fizet bizonyos, már meglévő és a jövőben kialakítandó jogbérleti jogokra, amelyek a McDonald's Corporation és a MIPCO tulajdonában vannak ⁽¹⁸⁾. Ennek eredményeként az McD Europe haszonélvezeti jogot szerzett e jogokon. Ezt követően az McD Europe a jogbérleti jogokat és a kapcsolódó kötelezettségeket átengedte az amerikai Franchise Branch-ének, az McD Europe és az amerikai Franchise Branch közötti nyilatkozat értelmében. A korábban a McDonald's Corporation részére befizetett jogdíjakat ezt követően az McD Europe kapta meg, az amerikai Franchise Branch-én keresztül. Végül, az eredeti feltételes adómegállapítás iránti kérelem szerint a McDonald's jogbérleti jogainak az európai régiót érintő szerkezetátalakításával összefüggésben szükséges valamennyi lépést legkésőbb 2009. március 1-ig meg kellett valósítani.
- (29) Az eredeti feltételes adómegállapítás iránti kérelem szerint az McD Europe amerikai Franchise Branch-ének székhelye az Amerikai Egyesült Államokban, az illinois-i Oak Brookban található. A fióktelep számos gazdasági kockázatot vállal a jogbérleti jogok fejlesztésével összefüggésben, és viseli a kapcsolódó költségeket. E költségek viselésével az amerikai Franchise Branch az adómegállapítási kérelem szerint ténylegesen részt vesz a McDonald's Corporationnal és a MIPCO-val kötött QCS megállapodásban. A McDonald's Corporation (vagy kapcsolt vállalkozásainak) kapcsolódó tevékenységeit, amelyeket az amerikai Franchise Branch megtérít, a McDonald's Corporation keretében az alkalmazottak irányítják és végzik el.
- (30) Az amerikai Franchise Branch az Egyesült Államokban folytatja tevékenységét, és egy egyesült államokbeli fióktelep-vezető ⁽¹⁹⁾ ellenőrzi, aki felügyel a jogbérleti jogokkal kapcsolatos néhány tevékenységet ⁽²⁰⁾, és akit a McDonald's Corporation rendel ki rész munkaidőben egy szolgáltatási szerződés keretében, a szerződésben meghatározott, a költségeket és a felárat tartalmazó díjazás ellenében. Az amerikai Franchise Branch igazgatási szolgáltatásai a fióktelep mindennapi igazgatásával ⁽²¹⁾ összefüggő szolgáltatások, amelyekért a fióktelep [10 000–20 000] USD-t fizet évente a McDonald's Corporationnak.

⁽¹⁷⁾ Egyezmény az Amerikai Egyesült Államok kormánya és a Luxemburgi Nagyhercegség kormánya között a jövedelem- és vagyonadó terén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adókiptátság megelőzéséről, kelt Luxemburgban, 1996. április 3-án.

⁽¹⁸⁾ A belépési megállapodás és a QCS megállapodás hatálya alá tartozó területek többek között a következők voltak: [...].

⁽¹⁹⁾ A Luxemburg által a Bizottságnak benyújtott információ szerint az amerikai Franchise Branch nem foglalkoztat közvetlen személyzetet.

⁽²⁰⁾ Például az McD Europe és a McDonald's Corporation közötti QCS megállapodás koordinálása, amely megállapodás kiterjed a McDonald's európai régiójához kapcsolódó jogbérleti jogokra; a fióktelep könyv szerinti tartozásaival és követeléseivel kapcsolatos feladatok ellátása, és a fióktelep számláinak vezetése az Egyesült Államok általánosan elfogadott számviteli elvei (US GAAP) keretében.

⁽²¹⁾ Az eredeti adómegállapítás iránti kérelem 4. függeléke.

- (31) Az eredeti adómegállapítás iránti kérelem szerint az McD Europe svájci Services Branch-ének bejegyzett székhelye a svájci Genfben található. Az említett fióktelep Európa számos országában ⁽²²⁾ engedi át a jogbérleti jogokat jogbérletbe vevőknek (a továbbiakban: elsődleges jogbérletbe vevők), jogdíjat kap ezen elsődleges jogbérletbe vevőktől, és igazgatási, támogatási, fejlesztési és hasonló vagy kapcsolódó szolgáltatásokat nyújt a jogbérleti jogokkal összefüggésben ⁽²³⁾. E szolgáltatásokért cserébe az amerikai Franchise Branch szolgáltatási díjat fizet a svájci Services Branch-nek, amely díj megegyezik a fióktelep költségeivel, ezenfelül [0–10] % felárat tartalmaz ⁽²⁴⁾.
- (32) A svájci Services Branch által foglalkoztatott, oda kirendelt vagy vele szerződést kötött legfontosabb személyek alkotják a fő európai vezetőséget (Key European Management). Noha a svájci Services Branch fizeti meg az e magánszemélyekkel összefüggő költségeket, ideértve a béreket és bónuszokat, az eredeti adómegállapítás iránti kérelem szerint e költségeket végső soron az amerikai Franchise Branch viseli, úgy, hogy a svájci fióktelep által a részére fizetendő jogdíjakat e költségekkel csökkentik.
- (33) Végül, az eredeti adómegállapítás iránti kérelem szerint az McD Europe, amely központi ügyintézésének helye Luxemburgban található, a vezetői értekezleteken keresztül általános és adminisztratív szolgáltatásokat, nyújt, üzleti stratégiát alakít ki, és más támogatási szolgáltatásokat biztosít. Az amerikai Franchise Branch évi [400 000–500 000] EUR díjat fizet az McD Europe-nak ezekért a szolgáltatásokért ⁽²⁵⁾.

2.2.1.2. Az eredeti adómegállapítás iránti kérelemben leírt luxemburgi adózási következmények

- (34) Az adótanácsadó szerint az McD Europe-ot luxemburgi adóügyi illetőségűnek kell tekinteni a luxemburgi jövedelemadó-törvény ⁽²⁶⁾ (a továbbiakban: L.I.R) 159. cikkének (1) bekezdése alapján. Az McD Europe tehát teljes mértékben köteles a társasági adót megfizetni Luxemburgban. Ugyanakkor, mint luxemburgi adóügyi illetőségű vállalat, az McD Europe-ra vonatkoznak a Luxemburg által kötött kettős adóztatási egyezmények rendelkezéseiben foglalt kedvezmények.
- (35) Ezenfelül, az adótanácsadó szerint a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 5. cikke értelmében az amerikai Franchise Branch tevékenységei úgy tekinthetők, mintha az Egyesült Államokban hajtották volna végre őket. Következésképpen, az amerikai Franchise Branch által termelt nyereség csak az Egyesült Államokban lesz adóztatható, és mentesül a luxemburgi társasági adó alól a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 7. és 25. cikke értelmében.
- (36) Hasonlóképpen, az adótanácsadó szerint a svájci Services Branch által végzett tevékenységek, azaz a jogbérleti jogok továbbengedése az elsődleges jogbérletbe vevőkre úgy tekinthető, mint Svájcban végzett tevékenység a Luxemburg és Svájc közötti kettős adóztatási egyezmény ⁽²⁷⁾ 5. cikke értelmében. Következésképpen, a svájci Services Branch által termelt nyereség csak Svájcban lesz adóztatható, és mentesül a luxemburgi társasági adó alól a Luxemburg és Svájc közötti kettős adóztatási egyezmény 7. és 25. cikke értelmében.
- (37) Az eredeti adómegállapítás iránti kérelem a luxemburgi adóhatóság felé irányuló azon kérelemmel zárul, hogy erősítse meg, hogy osztja az adótanácsadónak a kérelemben bemutatott ügyletek luxemburgi adózási következményeivel kapcsolatos értelmezését.

2.2.1.3. A luxemburgi adóhatóság általi megerősítés

- (38) 2009. március 30-i levelében (az eredeti feltételes adómegállapítás), a luxemburgi adóhatóság megerősítette, hogy az McD Europe luxemburgi adóügyi illetőségűnek tekinthető, és ilyenként részesülhet a Luxemburg által kötött

⁽²²⁾ [A különböző európai országokban található jogbérletbe vevők listája]

⁽²³⁾ Az előírások szerint a szolgáltatások különösen magukban foglalják az igazgatási és stratégiai segítségnyújtást a pénzügyi műveletekkel összefüggésben, az operatív platform irányítását, a beszállítói lánc kialakítását, az ingatlanfejlesztést, az éttermek kialakítását, a menü kezelését, a helyi piaci tendenciák elemzését, a humán erőforrást, a minőségbiztosítást és a marketinget, az európai műveletekhez kapcsolódóan.

⁽²⁴⁾ Az eredeti adómegállapítás iránti kérelem 8. függeléke.

⁽²⁵⁾ Az eredeti adómegállapítás iránti kérelem 6. függeléke.

⁽²⁶⁾ Loi du 4 décembre 1967 concernant l'impôt sur le revenu [1967. december 4-i törvény a jövedelemadóról].

⁽²⁷⁾ Convention entre le Grand-Duché de Luxembourg et la Confédération suisse en vue d'éviter les doubles impositions en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune [Egyezmény a Luxemburgi Nagyhercegség és a Svájci Államszövetség között a jövedelemadó és a vagyonszármazékos adóztatás elkerüléséről], kelt Bernben, 1993. január 21-én.

hatályos kettős adóztatási egyezmények kedvezményeiből. Ezenfelül a luxemburgi adóhatóság megerősítette, hogy az eredeti adómegállapítás iránti kérelemben foglalt magyarázatok fényében a svájci Services Branch és az amerikai Franchise Branch állandó telephelynek minősíthetők. A luxemburgi adóhatóság tehát elfogadja, hogy az McD Europe nyereségei, amelyek e két fióktelepnek tulajdoníthatók, az adott fióktelepek országában adókötelesek és Luxemburgban adómentesek. Az eredeti feltételes adómegállapítás ezt követően arra a következtetésre jut, hogy „ahhoz, hogy Luxemburgban részesülhessen e mentességekben a [z McD Europe] vállalatnak évente bizonyítékot kell benyújtania arról, hogy ezeket a nyereségeket bevallozták és azok adókötelesek Svájcban, illetve az Egyesült Államokban”⁽²⁸⁾.

2.2.2. A felülvizsgált feltételes adómegállapítás

2.2.2.1. A felülvizsgált feltételes adómegállapítás iránti kérelem

- (39) Az eredeti feltételes adómegállapításra válaszul az adótanácsadó részletes elemzést küldött a luxemburgi adóhatóságnak arról, hogy az amerikai Franchise Branch jövedelme adóköteles-e az Egyesült Államokban, és hogy az említett fióktelep állandó telephelynek minősül-e az Egyesült Államok szempontjából.
- (40) Ami azt a kérdést illeti, hogy az egyesült államokbeli fióktelep jövedelme adóköteles-e az USA-ban, az adótanácsadó kifejti, hogy ahhoz, hogy egy külföldi gazdálkodó egység (azaz az McD Europe) adóköteles legyen az Egyesült Államokban, az Egyesült Államokban kell ipari vagy kereskedelmi tevékenységet folytatnia. Ebben az esetben tekintik úgy, hogy a külföldi gazdálkodó egység olyan jövedelemmel rendelkezik, amely egy kereskedelmi vagy ipari tevékenységhez kapcsolódik, és amely adóköteles az Egyesült Államokban. Az adótanácsadó szerint: „... ahhoz, hogy ilyen tevékenységekhez ténylegesen kötődő, az Egyesült Államokban adóköteles jövedelemmel rendelkezzen, a külföldi gazdálkodó egységnek az Egyesült Államokban kell kereskedelmi vagy ipari tevékenységet folytatnia és ténylegesen rendelkeznie kell az ezekhez kapcsolódó jövedelemmel.” Az adótanácsadó ezt követően kifejti, hogy az Egyesült Államokban folytatott tevékenység nem minősül az Egyesült Államokban folytatott kereskedelmi vagy ipari tevékenységnek: „jóllehet a fióktelep a) a csoport európai régiójához kötődő jogbérleti jogokkal rendelkezik b) a megszerzett jogbérleti jogok fejlesztésével és megtartásával kapcsolatos különböző gazdasági kockázatokat visel és c) folytat bizonyos tevékenységeket a jogbérleti jogokkal összefüggésben, a McDonald's átfogóan vett szervezete úgy tekinti, hogy ez elsődleges kereskedelmi műveleteket a csoport más tagjain keresztül végzik, és nem véli úgy, hogy a fióktelep tevékenységei az Egyesült Államokban végzett kereskedelmi vagy ipari tevékenységnek minősüljenek.”⁽²⁹⁾
- (41) Ami azt a kérdést illeti, hogy az amerikai Franchise Branch állandó telephelynek minősül-e az USA szempontjából a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 5. cikke értelmében, az adótanácsadó kifejti, hogy „az Egyesült Államok nemzeti jogát kell tanulmányozni, hogy megbizonyosodjunk arról, hogy egy jogalany ténylegesen rendelkezik-e állandó telephellyel az [Egyesült Államok és Luxemburg közötti kettős adóztatási egyezmény] értelmében.” Jóllehet az amerikai Franchise Branch rendelkezik állandó ügyintézési hellyel, amelyen keresztül a fióktelep vezetője bizonyos tevékenységeket végez, az adótanácsadó kifejti, hogy az állandó telephely minősítéshez az szükséges, hogy „az adózás országában az üzleti tevékenységek kellően jelentősek [legyenek] ahhoz, hogy állandó telephelynek vagy bázisnak minősüljenek”. Az Egyesült Államok nemzeti joga tehát előírja, hogy az amerikai Franchise Branch műveletei meghaladjanak egy bizonyos jelentőségi küszöböt, ami az adótanácsadó megállapítása szerint nem történt meg.
- (42) Ami azt az elemzést illeti, hogy az amerikai Franchise Branch állandó telephelynek minősül-e luxemburgi adózási szempontból, az adótanácsadó kifejti, hogy „annak elemzése, hogy az McD Europe amerikai fióktelepe luxemburgi adózási szempontból állandó telephelynek minősül-e, végső soron attól függ, hogy a fióktelep tevékenységei Luxemburg nemzeti joga szerint »üzleti tevékenységnek« tekinthetők-e”⁽³⁰⁾. Tekintettel arra, hogy a kettős adóztatási egyezmény nem határozza meg az „üzleti tevékenység” fogalmát, a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 3. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az egyezményt alkalmazó szerződő állam nemzeti joga, azaz a luxemburgi nemzeti jog szerinti jelentésre kell hivatkozni. Az McD Europe adótanácsadója kifejti továbbá, hogy amennyiben a luxemburgi adójog szerint az amerikai Franchise Branch tevékenysége megfelel az „üzleti tevékenység” vagy az „állandó telephely” fogalom meghatározásának, akkor „Luxemburg számíthat arra, hogy a jövedelem az USA-ban adózik, mivel luxemburgi adózási szempontból állandó telephelynek tekinthető. Ugyanakkor nincs olyan előírás, hogy a másik szerződő állammal (USA) ténylegesen meg kellene adóztatnia ezt a jövedelmet. A kettős adóztatási egyezmény 25. cikke (2) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy Luxemburg mentesíti az adó alól azt a jövedelmet, amely »adóköteles az Egyesült Államokban«. Az adótanácsadó szerint „nincs arra utalás, hogy a tényleges adóztatásnak meg is kell történnie”⁽³¹⁾.

⁽²⁸⁾ Az eredeti francia szöveg: „En vue de bénéficier de ces exonérations au Luxembourg, la société [McD Europe] doit annuellement apporter la preuve que ces revenus et biens ont été déclarés et soumis aux impôts respectivement en Suisse et aux Etats-Unis.”

⁽²⁹⁾ A felülvizsgált feltételes adómegállapítás iránti kérelem 3. oldala.

⁽³⁰⁾ A felülvizsgált feltételes adómegállapítás iránti kérelem 3. oldala.

⁽³¹⁾ A felülvizsgált feltételes adómegállapítás iránti kérelem 4. oldala.

- (43) Ezenfelül, valamint álláspontjának alátámasztása érdekében az adótanácsadó hivatkozik Luxemburg közigazgatási bíróságának (*Tribunal administratif du Luxembourg*) a „*La Coasta*” ügyben hozott ítéletére (a továbbiakban: „*La Coasta* ítélet”) ⁽³²⁾, amely a Luxemburg és Franciaország közötti kettős adóztatási egyezmény ⁽³³⁾ eltérő értelmezésével foglalkozik, és amely végül az adóztatás kettős elmaradását mondta ki. Az adótanácsadó szerint a közigazgatási bíróság megerősítette, hogy „*a francia szempontból vett állandó telephely hiánya irreleváns, így Luxemburg nem szerezheti vissza a jövedelem megadóztatásához fűződő jogát pusztán azért, mert Franciaország e jövedelmet nem tekinti adókötelesnek*”.
- (44) Az McD Europe adótanácsadója ezt következően elemezte, hogy a luxemburgi adójog szerint az amerikai Franchise Branch tevékenysége „üzleti tevékenység”-e. Az adótanácsadó arra a következtetésre jutott, hogy az ügyre jellemző tények és körülmények alapján az amerikai Franchise Branch tartósan üzleti tevékenységet folytat egy állandó helyen, ezért a luxemburgi jog értelmében állandó telephelynek minősül. Közelebbről, az adótanácsadó szerint a *Steueranpassungsgesetz* (adókiigazítási törvény, a továbbiakban: StAnpG) 16. cikke értelmében az amerikai Franchise Branch tevékenysége tartós üzleti tevékenység, amelyet állandó helyen folytatnak ⁽³⁴⁾. Az üzleti tevékenység az amerikai Franchise Branch „szellemi tulajdonnal összefüggő tevékenységeiből” áll, amelyek az alábbiak szerint bonthatók tovább: i. eszközök feletti tulajdonjog; ii. kockázatvállalás, azaz az olyan jogbérleti jogok fejlesztésével és fenntartásával összefüggő gazdasági kockázatok, amelyek tekintetében a fióktelep viseli a kapcsolódó költségeket, ezáltal ténylegesen részt vesz a McDonald's Corporationnel kötött QCS megállapodásban; iii. a jogbérleti jogok felügyelete, azaz a QCS megállapodás koordinálása, a Key European Managementnél felmerült költségek megtérülésének nyomon követése; iv. könyvelési feladatok. Az adótanácsadó szerint a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény luxemburgi adózási szempontból történő értelmezésével összefüggésben „*meg kell állapítani, hogy az [amerikai Franchise Branch] szellemi tulajdonnal kapcsolatos tevékenységeket végez egy, az Egyesült Államok és Luxemburg közötti egyezmény 5. cikke értelmében vett egyesült államokbeli állandó telephelyen keresztül.*” ⁽³⁵⁾
- (45) Az adótanácsadó elemzése azzal a kéréssel zárul, hogy a luxemburgi adóhatóság erősítse meg, hogy egyetért ezzel a megállapítással. Az elemzés záró mondata így hangzik: „*[e]z a levél az Ön 2009. március 30-i megerősítő levelének helyébe lép. Ezért rendkívül hálásak lennénk, ha ez a levél megerősítené a luxemburgi adózási következményekkel kapcsolatos, a 2009. február 11-i levélben kifejtett értelmezésünket is.*” ⁽³⁶⁾

2.2.2.2. A luxemburgi adóhatóság által kiadott felülvizsgált feltételes adómegállapítás

- (46) 2009. szeptember 17-i levelében a luxemburgi adóhatóság megerősítette, hogy egyetért az Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezménynek az adótanácsadó által a felülvizsgált feltételes adómegállapítás iránti kérelemben megfogalmazott értelmezésével, ami az McD Europe amerikai Franchise Branch-e által az Egyesült Államokban szerzett nyereség luxemburgi jog szerinti adóügyi megítélését illeti.

3. A VONATKOZÓ JOGI KERET BEMUTATÁSA

- (47) A luxemburgi társasági adó általános szabályai a luxemburgi jövedelemadó-törvényben (*loi modifiée du 4 décembre 1967 concernant l'impôt sur le revenu*, a továbbiakban: L.I.R) olvashatók. Az L.I.R 159. cikkének (1) bekezdése értelmében: „*L'impôt sur le revenu des collectivités porte sur l'ensemble des revenus du contribuable.*” (A társasági jövedelemadó az adóalany teljes jövedelmére vonatkozik.) Az L.I.R 160. cikke szerint: „*Sont passibles de l'impôt sur le revenu des collectivités pour leur revenu indigène au sens de l'article 156, les organismes à caractère collectif de l'article 159 qui n'ont ni leur siège statutaire, ni leur administration centrale sur le territoire du Grand-Duché.*” (A társasági jövedelemadó hatálya alá tartozik a 156. cikk értelmében vett belföldi jövedelme tekintetében minden olyan, 159. cikk szerinti kollektív szervezet, amelynek sem a létesítő okirat szerinti székhelye, sem központi igazgatása nem a Nagyhercegség területén található).

⁽³²⁾ A luxemburgi közigazgatási bíróság 2001. december 3-i, 12831 sz. ítélete, amelyet a luxemburgi közigazgatási bíróság 2002. április 23-i, 14442c sz. ítélete követett.

⁽³³⁾ Egyezmény Franciaország és a Luxemburgi Nagyhercegség között a jövedelem- és a vagyonadó terén a kettős adóztatás elkerüléséről és a kölcsönös adminisztratív segítségnyújtási szabályok megállapításáról, 1958. április 1. (Convention entre la France et le Grand-duché de Luxembourg tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune du 1er avril 1958).

⁽³⁴⁾ Az üzleti tevékenység leírása mellett az adótanácsadó a következő kritériumokra hivatkozik annak megállapításához, hogy az amerikai Franchise Branch tartós üzleti tevékenységet folytat egy állandó fióktelepen keresztül: a fióktelep irodát bérel, amely lehetővé teszi a számára, hogy tevékenységét egy állandó ügyintézési helyen végezze; a fióktelep hozzáfér szolgáltatásokhoz, van fiókvezetője és „más alkalmazottai”; a fióktelep hivatalosan is jogosult a létesítményeket használni; várható, hogy az irodahelyiségek a fióktelep rendelkezésére fognak állni hosszabb ideig; a fióktelep éves díjat fizet a bérbeadónak; a fióktelepet hivatalosan az Egyesült Államokban jegyzik majd be; a fióktelep saját bankszámlával rendelkezik, és az McD Europe külön pénzügyi kimutatásokat vezet az amerikai Franchise Branch tekintetében; a személyzet döntően a fióktelep irodájában végzi majd a munkáját; a fióktelepnek van fejléce; a fióktelep éves díjat fizet majd a vezetőjének szolgáltatásaiért; az összes fenti költséget feltüntetik a fióktelep elszámolásaiban.

⁽³⁵⁾ A felülvizsgált feltételes adómegállapítás iránti kérelem 8. oldala.

⁽³⁶⁾ A felülvizsgált feltételes adómegállapítás iránti kérelem 8. oldala.

- (48) Az L.I.R 163. cikke előírja, hogy a luxemburgi társasági adó az adófizető adott évben jelentkező adóköteles nyereségére alkalmazandó ⁽³⁷⁾. 2013 előtt Luxemburgban valamennyi adóköteles vállalatot 28,80 %-os átalánykulccsal adóztattak adóköteles nyereségük után ⁽³⁸⁾. 2013 óta az átalánykulcs 29,22 %.
- (49) A kettős adóztatási egyezmények luxemburgi jogba történő átültetésének alapja az L.I.R 162. cikkével és az 1969. december 3-i nagyhercegi rendelettel együtt értelmezett 134. cikke.
- (50) Az L.I.R 134. cikke azt írja elő a magánszemélyek számára, hogy „*Lorsqu'un contribuable résident a des revenus exonérés, sous réserve d'une clause de progressivité prévue par une convention internationale contre les doubles impositions ou une autre convention interétatique, ces revenus sont néanmoins incorporés dans une base imposable fictive pour déterminer le taux d'impôt global qui est applicable au revenu imposable ajusté au sens de l'article 126*” (Ha egy belföldi adóügyi illetőségű adóalany adómentes jövedelemmel rendelkezik – egy, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezményben vagy más államközi egyezményben előírt progresszivitási kikötésre is figyelemmel –, ezeket a jövedelmeket mindazonáltal belefoglalják egy fiktív adóalapba, hogy meghatározzák azt az általános adókulcsot, amely a 126. cikk értelmében vett, kiigazított adóköteles jövedelemre kell alkalmazni”).
- (51) Az L.I.R 162. cikke ⁽³⁹⁾ és az 1969. december 3-i nagyhercegi rendelet ⁽⁴⁰⁾ értelmében az L.I.R. 134. cikkét alkalmazni kell a luxemburgi társasági adó („IRC” vagy „Impôt sur le revenu des collectivités”) hatálya alá tartozó vállalatokra is.
- (52) Az StAnpG 16. cikke meghatározza az állandó telephely fogalmát a luxemburgi adójog szerint, és e tekintetben olyan állandó telephelyre vagy létesítményre hivatkozik, amely egy tartós „vállalkozási” vagy „üzleti” tevékenység ellátására szolgál ⁽⁴¹⁾.
- (53) 1996. április 3-án Luxemburg és az Egyesült Államok kettős adóztatásról szóló egyezményt írt alá: *Egyezmény az Amerikai Egyesült Államok kormánya és a Luxemburgi Nagyhercegség kormánya között a jövedelem- és vagyonadó terén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adókiadás megelőzéséről.* ⁽⁴²⁾ Az Egyezményt az 1999. március 5-i törvény ⁽⁴³⁾ ültette át a nemzeti jogba, és mindkét szerződő államban 2000. december 20-án lépett hatályba, 2001. január 1-jével kezdődően.

⁽³⁷⁾ Az LIR 163. cikkének (1) bekezdése szerint: „*L'impôt sur le revenu des collectivités frappe le revenu imposable réalisé par le contribuable pendant l'année du calendrier.*” (A társasági jövedelemadó az adóalany által a naptári évben realizált adóköteles jövedelmet terheli).

⁽³⁸⁾ A luxemburgi társasági adó egyfelől a nyereségre kivetett társasági adóból („*impôt sur le revenu des collectivités*” vagy „IRC”) áll, amelynek adókulcsa 21 %, és a Luxembourg városban székhellyel rendelkező vállalatok nyereségére kivetett, helyi kereskedelmi adóból („*impôt commercial*”), amelynek adókulcsa 6,75 %. Ezenfelül a 21 %-os adókulcsot 5 %-os pótdadó terheli, amelyet egy foglalkoztatási alpnak különítenek el és az IRC alapján számítanak ki. 2012-ben a szolidaritási pótdadót 5 %-ról 7 %-ra növelték a 2013-as adóévtől. A 2013-as adóév tekintetében bevezetett változásokkal az összevont jövedelemadó-kulcs 28,80 %-ról 29,22 %-ra növekedett a Luxembourg városban székhellyel rendelkező vállalatok tekintetében. Ezenkívül a luxemburgi vállalatokat egy éves vagyonadó is terheli, amelyet 0,5 %-os kulccsal vetnek ki a vállalatnak az egyes években január 1-jén fennálló világszintű nettó értéke alapján.

⁽³⁹⁾ Az L.I.R 162. cikke megállapítja: „*(1) Les dispositions du titre Ier de la présente loi sont applicables pour la détermination du revenu imposable et des revenus nets qui le composent, pour la détermination du bénéfice de cession ou de liquidation et pour la déclaration, l'établissement et la perception de l'impôt, à moins qu'il n'en soit autrement disposé ci-après ou que l'application de ces dispositions ne se justifie pas, eu égard à la nature spéciale des organismes à caractère collectif.* (Az e törvény I. címében foglalt rendelkezések az adóköteles jövedelem és az azt alkotó nettó jövedelmek meghatározására, az átruházásból vagy felszámolásból származó nyereség meghatározására, valamint az adó bejelentésére, megállapítására és beszedésére vonatkoznak, kivéve, ha minderről az alábbi előírások másképp rendelkeznek, és ha e rendelkezések alkalmazása a kollektív szervezetek különleges jellegére tekintettel nem indokolt.) *(2) En exécution de l'alinéa qui précède, un règlement grand-ducal spécifiera les dispositions applicables aux organismes à caractère collectif.*” (Az előző bekezdés alapján egy nagyhercegi rendelet határozza meg a kollektív szervezetekre vonatkozó rendelkezéseket.)

⁽⁴⁰⁾ A 162. cikk végrehajtásáról szóló, 1969. december 3-i nagyhercegi rendelet (Règlement grand-ducal du 3 décembre 1969 portant exécution de l'article 162) a következőket mondja ki: „*Les dispositions du titre I de la loi du 4 décembre 1967 concernant l'impôt sur le revenu qui sont applicables en vertu de l'article 162 de la même loi pour l'imposition des organismes à caractère collectif visés par le titre II de cette loi sont spécifiées à la liste annexée au présent règlement dont elle fait partie intégrante.*” (A jövedelemadóról szóló, 1967. december 4-i törvény I. címének rendelkezéseit, amelyeket ugyanezen törvény 162. cikkének értelmében alkalmazni kell az említett törvény II. címében szereplő kollektív szervezetek megadóztatására, az e rendelet melléklete sorolja fel, amely felsorolás a rendelet szerves részét képezi.)

⁽⁴¹⁾ Steueranpassungsgesetz vom 16. Oktober 1934, Rgesetzb. I S. 925) (a továbbiakban: „StAnpG”). A 16. cikk (1) bekezdésének eredeti (német) változata így szól: „*Betriebsstätte im Sinn der Steuergesetze ist jede feste örtliche Anlage oder Einrichtung, die der Ausübung des Betriebs eines stehenden Gewerbes dient.*”

⁽⁴²⁾ Egyezmény az Amerikai Egyesült Államok kormánya és a Luxemburgi Nagyhercegség kormánya között a jövedelem- és vagyonadó terén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adókiadás megelőzéséről, kelt Luxemburgban, 1996. április 3-án.

⁽⁴³⁾ Loi du 5 mars 1999 portant approbation de la Convention entre le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg et le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Luxembourg, le 3 avril 1996, telle qu'elle a été modifiée par l'échange de lettres entre les deux Gouvernements du 28 août 1996, Journal Officiel du Grand-Duché du Luxembourg, 16 mars 1999, A – N°25. Ezt a törvényt az adóügyi egyezmények jóváhagyásáról és a megkeresésen alapuló információcseré terén az azokra alkalmazandó eljárásokról szóló, 2010. március 31-i törvény módosította 2010-ben (Loi du 31 mars 2010 portant approbation des conventions fiscales et prévoyant la procédure y applicable en matière d'échange de renseignements sur demande, Journal Officiel du Grand-Duché du Luxembourg, A – N° 51, 2010. április 6.).

- (54) A kettős adóztatási egyezmények két szuverén állam közötti nemzetközi megállapodások ⁽⁴⁴⁾. A legtöbb kettős adóztatási egyezmény kétoldalú, de léteznek többoldalú adózási egyezmények, mint például az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezmény ⁽⁴⁵⁾.
- (55) A kettős adóztatási egyezmények lényege, hogy fokozzák a határokon átnyúló kereskedelmet és a nemzetközi beruházásokat azáltal, hogy felszámolják vagy csökkentik az adózási akadályokat a két szerződő államban kereskedő vagy befektető természetes személyek vagy vállalatok tekintetében. Ha a határokon átnyúló műveletekből származó ugyanazon jövedelmet két ország adóztatná meg, az potenciálisan fenyegetné a kereskedelem fejlődését vagy eltántorítana a beruházásoktól a két szerződő államban. A kettős adóztatási egyezmény legfontosabb célja tehát, hogy elkerülje vagy felszámolja a kettős adóztatást ott, ahol az felmerül ⁽⁴⁶⁾.
- (56) A Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény általános alkalmazási körét az 1. cikk (1) bekezdése határozza meg, amely a következőképpen rendelkezik: *„Ezen Egyezmény eltérő rendelkezésének hiányában az Egyezmény kizárólag azokra a személyekre alkalmazandó, amelyek a szerződő államokban rendelkeznek adóügyi illetőséggel.”*
- (57) A Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény általános fogalommeghatározásokról szóló 3. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő: *„Ami az Egyezmény szerződő államok általi alkalmazását illeti, az itt meg nem határozott fogalmak – hacsak a szövegösszefüggésből más nem következik vagy az illetékes hatóságok meg nem egyeznek egy közös jelentésben a 27. cikk (kölcsönös megállapodási eljárás) rendelkezései értelmében, annak az országnak a joga szerinti jelentéssel bírnak, amelynek az adóira az Egyezményt alkalmazni kell.”*
- (58) A Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 5. cikkének (1) bekezdése a következőképpen határozza meg az állandó telephelyet: *„Ezen Egyezmény alkalmazásában az »állandó telephely« olyan állandó ügyintézési hely, amelyen keresztül egy vállalat üzleti tevékenységének egészét vagy egy részét végzi.”*
- (59) A Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 7. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik a vállalat nyereségének megadóztatásáról: *„Egy szerződő államban működő vállalat üzleti nyeresége csak abban az államban adóköteles, kivéve, ha a vállalat a másik szerződő államban egy ott működő állandó telephelyen üzleti tevékenységet folytat. Ha a vállalat a fent említettek szerint folytat üzleti tevékenységet, az üzleti nyeresége adóköteles lehet a másik államban, de csak annyiban, amennyiben az említett állandó telephelynek tulajdonítható.”*
- (60) A Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény „Mentesség a kettős adóztatás alól” című 25. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő: *„Luxemburgban a kettős adóztatást a következőképpen számolják fel: a) ha egy luxemburgi adóügyi illetőségű olyan jövedelmet szerez vagy olyan vagyon van a tulajdonában, amely ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban az Egyesült Államokban adóköteles lehet, Luxemburg – a b) és c) pont rendelkezéseire is figyelemmel – mentesíti ezt a jövedelmet vagy vagyont az adó alól, de az adóügyi illetőségű személy fennmaradó jövedelmét vagy vagyont terhelő adó összegének kiszámítása érdekében ugyanazokat az adókulcsokat alkalmazhatja, mintha a jövedelem vagy vagyon nem mentesült volna az adó alól.”*

⁽⁴⁴⁾ Ezekre gyakran „kettős adóztatási megállapodásként” vagy „kettős adóztatási egyezményként” hivatkoznak.

⁽⁴⁵⁾ OECD, Európa Tanács, Egyezmény az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról, 2011.

⁽⁴⁶⁾ Két adózási modelleget áll a szerződő államok rendelkezésére, hogy megállapodjanak egy kettős adóztatási egyezmény pontos feltételeiben és rendelkezéseiben: az ENSZ adózási modelleget és az OECD-modelleget. Az első OECD-modelleget 1958-ban tették közzé, és azt követően rendszeresen felülvizsgálták és naprakésszé tették. Az OECD-modelleget az OECD-modellegethez fűzött, rendszeresen naprakésszé tett és felülvizsgált kommentár egészíti ki, amely megmagyarázza és értelmezi a modelleget. Az OECD-kommentár tartalmazza egyes országok észrevételeit is a kettős adóztatási egyezmények sajátos szempontjai kapcsán és azt érintően, hogy ezek az országok hogyan értelmezik a kettős adóztatási egyezmény bizonyos cikkeit a saját nemzeti joguk szerint.

4. A HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI

- (61) A Bizottság úgy döntött, megindítja a hivatalos vizsgálati eljárást, mivel azt volt az előzetes álláspontja, hogy a vitatott feltételes adómegállapítások állami támogatást nyújtottak az McD Europe-nak a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének értelmében, és kétségeket fogalmazott meg a vitatott adóintézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.
- (62) A Bizottságnak különösen azzal kapcsolatban merültek fel kétségei, hogy a felülvizsgált feltételes adómegállapítás helytelenül alkalmazta volna a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 25. cikkének (2) bekezdését és ezzel szelektív előnyhöz juttatta az McD Europe-ot.
- (63) A Bizottság háromlépcsős elemzést végzett annak meghatározására, hogy a felülvizsgált feltételes adómegállapítás első látásra szelektív-e. Először is, referenciarendszernek az általános luxemburgi társaságiadó-rendszert tekintette, amelynek célkitűzése a Luxemburgban adóköteles valamennyi vállalat nyereségének megadóztatása. Emellett úgy is vélte, hogy a luxemburgi társaságiadó-rendszer magában foglalja azokat a kettős adóztatási egyezményeket, amelyeknek Luxemburg részese.
- (64) Másodszor, a Bizottság megállapította, hogy a felülvizsgált feltételes adómegállapítás alapján van-e helye a referenciarendszertől való eltérésnek, amelynek következtében az McD Europe kedvezőbb bánásmódban részesül a jogi és ténybeli szempontból hasonló helyzetben lévő gazdasági szereplőkhöz képest. Úgy vélte, hogy elvben az McD Europe a világszintű nyereségei után köteles Luxemburgban társasági adót fizetni, hacsak nincs olyan kettős adóztatási egyezmény, amely lehetővé tenné, hogy Luxemburg mentesítse a külföldi fióktelepeknek tulajdonítható jövedelmet a luxemburgi társasági adó alól. A Bizottság kétségeit fejezte ki az iránt, hogy a felülvizsgált feltételes adómegállapítás megfelel a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 7. és 25. cikkének, valamint a kettős adóztatási egyezményt a nemzeti jogba átültető luxemburgi törvénynek, amely vezérelvként a nyereségek világszintű adóztatását fogalmazta meg.
- (65) A Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 25. cikke előírja, hogy ha egy luxemburgi adóügyi illetőségű személy külföldi jövedelmet szerez, amely „ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban adóköteles az Egyesült Államokban”, Luxemburg mentesíti e jövedelmet az adó alól. Ennek meghatározásához, hogy a jövedelem „adóköteles[-e] az Egyesült Államokban [...] ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban”, a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 7. cikkére kell hivatkozni.
- (66) A Bizottság megjegyezte, hogy a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 7. cikke szerint az Egyesült Államok (a forrás szerinti állam) annyiban adóztathatja meg az adott jövedelmet (azaz az McD Europe amerikai Franchise Branch-e által a jogbérleti jogok hasznosítása révén generált nyereséget), amennyiben létezik olyan állandó telephely, amelynek az üzleti nyereség tulajdonítható, ellenkező esetben ez a nyereség csak Luxemburgban adóköteles. Ezt követően megjegyezte, hogy az amerikai Franchise Branch-nek tulajdonítható nyereség nem adóköteles az Egyesült Államokban, mivel a Franchise Branch nem minősül az egyesült államokbeli adózási célokból állandó telephelynek. Más szóval, nem lehetséges, hogy ezek a nyereségek az Egyesült Államokban legyenek „adókötelesek” a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 25. cikkének (2) bekezdése értelmében. Minthogy a luxemburgi adóhatóságok teljesen tisztában voltak azzal, hogy e nyereségeket nem lehet megadóztatni, a Bizottság azzal érvel, hogy e hatóságok nem egyezhettek volna bele abba, hogy mentesítsék az amerikai Franchise Branch-nek tulajdonítható jövedelmet a luxemburgi társasági adó alól.
- (67) Ennélfogva, a Bizottság úgy vélte, hogy a luxemburgi adóhatóságnak – annak érdekében, hogy elkerülje a szelektív előny nyújtását – csak annyiban lett volna szabad beleegyeznie a jövedelem társasági adó alóli mentesítésébe, amennyiben a jövedelem adóköteles az Egyesült Államokban a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény rendelkezéseivel összhangban. A Bizottság által az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejtett álláspont szerint az, hogy a luxemburgi adóhatóság teljes mértékben tisztában volt azzal a felülvizsgált feltételes adómegállapítás kiadásakor, hogy az amerikai Franchise Branch nem minősül állandó telephelynek az egyesült államokbeli adózási célokból, azt jelenti, hogy azzal is teljes mértékben tisztában volt, hogy a fióktelep üzleti jövedelme nem adóköteles az Egyesült Államokban a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezménnyel összhangban, és ebből következően az, hogy a luxemburgi adóhatóság megerősítette a jövedelem társasági adó alóli mentesítését a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 25. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében, az említett rendelkezés helytelen alkalmazásán alapul.
- (68) Tekintettel arra, hogy nem indokolták az McD Europe-nak a felülvizsgált feltételes adómegállapításból eredően biztosított szelektív bánásmódot, és mivel az állami támogatás meglétének a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdéséből következő többi feltétele is teljesül, a Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott, hogy a luxemburgi adóhatóság által az McD Europe számára kiadott felülvizsgált feltételes adómegállapítás állami támogatás a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében. Ezenfelül, mivel a támogatás működési támogatásnak minősül, a Bizottságnak kétségei voltak azt illetően, hogy a vitatott intézkedések összeegyeztethetők-e a Szerződés 107. cikke (2) vagy (3) bekezdésének értelmében.

5. A LUXEMBURGI HATÓSÁGOK ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATTAL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEI

- (69) A luxemburgi hatóságok 2016. február 4-i levelükben nyújtották be az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiket. A luxemburgi hatóságok először is azzal érvelnek, hogy a Bizottság helytelenül azonosította a jogi keretet; másodsor, hogy a Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatban foglalt érvelése alapvetően hibás; harmadszor, hogy a Bizottság nem bizonyította szelektív előny meglétét.

5.1. A luxemburgi hatóságok jogi kerettel kapcsolatos észrevételei

- (70) A luxemburgi hatóságok először is meghatározták a kettős adóztatási egyezmény célját és tartalmát, amely az adóztatási jog annak érdekében történő megosztása, hogy megelőzzék (a tényleges vagy potenciális) kettős adóztatást; ugyanakkor az nem cél, hogy az adófizetőt egyik vagy másik szerződő állam, vagy egy harmadik állam ténylegesen megadóztassa. A kettős adóztatási egyezmény nem ad alapot az adóztatásra, ha a nemzeti jog nem ír elő adókimételet. Az adóztatási jogkör gyakorlása annak a szerződő államnak a kizárólagos hatáskörébe tartozik, amelynek ezt a jogkört a kettős adóztatási egyezmény odaítélte. Átállási záradék⁽⁴⁷⁾ vagy jóváírási módszer⁽⁴⁸⁾ hiányában a másik szerződő állam egyoldalúan nem oldhatja meg az adózás elmaradásának problémáját, ha a másik állam nem él az adóztatási jogkörével. A luxemburgi hatóságok szerint az adózás elmaradásában megnyilvánuló helyzetek feloldásának egyetlen lehetséges módja a kettős adóztatási egyezmény módosítása.
- (71) A luxemburgi hatóságok azt is kifejtik, hogy a kettős adóztatási egyezményt az egyes szerződő államok önállóan értelmezik. Luxemburgtól tehát nem várható, hogy az Egyesült Államok jogára hivatkozva értelmezze a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezményt.
- (72) Ami a luxemburgi nemzeti jogot és ítélkezési gyakorlatot illeti, a luxemburgi hatóságok kifejtik, hogy sem a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény, sem az egyezményt a luxemburgi jogba átültető jogszabály, sem más luxemburgi nemzeti jogszabály nem állapítja meg a tényleges adóztatás elvét. Ezt követően a *La Coasta* ítéletre⁽⁴⁹⁾ hivatkoznak, amely elismerte, hogy előfordulhat az adóztatás kettős elmaradása egy kettős adóztatási egyezmény helyes alkalmazásának ellenére is, mivel minden szerződő állam a másiktól függetlenül értelmezheti a kettős adóztatási egyezményt.
- (73) Ebben az esetben a luxemburgi hatóságok kifejtik, hogy az amerikai Franchise Branch-et az Egyesült Államok nemzeti jogának és a „ténylegesen kapcsolódó jövedelem” fogalmának alkalmazása miatt nem adóztatták meg az Egyesült Államokban. Az adózás egyesült államokbeli elmaradása abból ered, hogy az Egyesült Államok nem él a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény által ráruházott adóztatási jogával, és Luxemburg ezt nem bírálhatja felül. Ezenfelül Luxemburg szerint a Bizottságnak nincs hatásköre egy nemzetközi szerződés (újra)értelmezésére, és megsérti az Európai Unióról szóló szerződés 4. és 5. cikkét, ha úgy dönt, hogy „helyesen” értelmez egy tagállam és egy harmadik ország közötti kétoldalú nemzetközi szerződést.

5.2. A luxemburgi hatóságoknak a Bizottság érvelésével kapcsolatos észrevételei

- (74) A luxemburgi hatóságok úgy vélik, hogy a Bizottság érvelése két helytelen feltevésen alapul: először is azon, hogy a luxemburgi adóhatóság tudta vagy tudnia kellett volna, hogy az amerikai Franchise Branch nem volt adóköteles az Egyesült Államok joga szerint a feltételes adómegállapítás kiadásának napján; másodsor azon, hogy ha a luxemburgi adóhatóság tudta volna, hogy az amerikai Franchise Branch nem adóköteles az Egyesült Államokban az Egyesült Államok adójoga szerint, köteles lett volna megadóztatni az McD Europe-ot.

⁽⁴⁷⁾ Az úgynevezett átállás lehetőséget biztosít az egyik szerződő állam számára, hogy egyoldalúan módosítsa a kettős adóztatás elkerülésére szolgáló módszert, ha a másik szerződő állam az egyezményt vagy a nemzeti adójogát arra használja, hogy mentesítsen bizonyos jövedelmet vagy vagyont az adózás alól, vagy csökkentett forrásadókulcsot alkalmaz az osztalékokra, kamatokra vagy jogdíjakra.

⁽⁴⁸⁾ A jóváírási módszer lényegi vonása – akár egyoldalúan, akár kétoldalú adózási egyezményben rendelkeznek róla –, hogy az adóügyi illetőség szerinti állam az ott adóügyi illetőséggel rendelkező személyek által a jövedelem forrása szerinti államnak megfizetett külföldi jövedelemadókat bizonyos jogszabályi korlátok között úgy kezeli, mintha neki fizetett jövedelemadó lenne. Ha a külföldi adókulcs magasabb, mint a belföldi, az adóügyi illetőség szerinti tagállam részére csak a belföldi adó külföldi adót meghaladó részét kell megfizetni. Amennyiben a külföldi adó a magasabb, az adóügyi illetőség szerinti állam nem szed be adót. A tényleges adózási felső korlát a belföldi vagy a külföldi adó közül a magasabb.

⁽⁴⁹⁾ Lásd a (43) preambulumbekendést. Először, a francia *Conseil d'Etat* 1994. március 18-i határozatában Franciaországtól megtagadták a jogot egy luxemburgi vállalat által egy franciaországi ingatlan értékesítése során realizált tőkenyeresség megadóztatására, azzal az indokkal, hogy az ingatlan pusztán birtoklása nem egyenértékű a Franciaországban található állandó telephellyel, és hogy a kereskedelmi jövedelem csak akkor adóköteles Franciaországban, ha egy francia állandó telephelynek tulajdonítható. A határozatot követően Luxemburg megpróbálta megadóztatni Luxemburgban a luxemburgi vállalatok által a franciaországi ingatlanból szerzett jövedelmet és tőkenyerességet. A *La Coasta* ítéletben a luxemburgi közigazgatási bíróság ugyanakkor ezzel ellentétes álláspontot fogadott el, és úgy határozott, hogy a Franciaország és Luxemburg közötti kettős adóztatási egyezmény annak az országnak adta meg az ingatlanadó kivetésének jogát, amelyben az ingatlan ténylegesen található, azaz jelen esetben Franciaországnak.

- (75) Ami a Bizottság első feltevését illeti, a luxemburgi hatóságok azt állítják, hogy nincs hatáskörük külföldi adójog értékelésére és értelmezésére. Ezenfelül a luxemburgi adóhatóság nem tudhatta, hogy az Egyesült Államok adóhatósága ténylegesen megadóztatja-e majd az amerikai Franchise Branch-et, mivel először is nem kapott semmilyen dokumentumot vagy információt az Egyesült Államok adóhatóságától a feltételes adómegállapítás iránti kérelemmel, és másodsor, egy magán-adótanácsadó szubjektív véleményét nem lehet az Egyesült Államok adóhatósága által elfogadott állásponttal egyenértékűnek tekinteni.
- (76) Ami a Bizottság második feltevését illeti, a luxemburgi hatóságok azt állítják, hogy ha az McD Europe nem adóköteles a luxemburgi adójog szempontjából, nem fontos tudni, hogy adóköteles-e az Egyesült Államok joga szerint, mivel Luxemburg nem szerzi vissza az adóztatási jogát. Az adóketési jogkör megosztása feltételhez nem kötött és végleges.

5.3. A luxemburgi adóhatóságok által a Szerződés 107. cikkén alapuló bizottsági elemzésre tett észrevételek

- (77) A luxemburgi hatóságok nem értenek egyet a Bizottság szelektív előny meglétének megállapítására irányuló jogi elemzésével. Ami a referenciarendszer meghatározását illeti, az csak a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezményre és a kettős adóztatási egyezménnyel kapcsolatos, a luxemburgi bíróságok által értelmezett luxemburgi szabályokra és gyakorlatra terjed ki.
- (78) Ezenfelül a luxemburgi hatóságok azt az észrevételt teszik, hogy az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság csak az L.I.R 159. cikkére hivatkozik, míg a társasági adó hatálya alá tartozó vállalatok világszintű adóztatására mutató helyes hivatkozáshoz az L.I.R. 160. cikkét is alkalmazni kell. Ezen túlmenően a kettős adóztatási egyezmények luxemburgi jogba történő átültetésének alapja az L.I.R 162. cikkével és a 1969. december 3-i nagyhercegi rendelettel együtt értelmezett 134. cikke, amelyek egyikét sem említi a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatban. A luxemburgi hatóságok szerint e pontatlanság ellentétes a Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének követelményeivel.
- (79) A luxemburgi hatóságok szerint a Bizottság nem igazolta a luxemburgi bíróságok és a luxemburgi gyakorlat által értelmezett kettős adóztatási egyezménytől és/vagy jogszabályoktól való eltérést.
- (80) Végül, de nem utolsósorban a luxemburgi hatóságok nem értenek egyet az előny Bizottság általi meghatározásával. Először is, az előny kérdése független kell legyen az egyesült államokbeli hatóságoknak a vállalat megadóztatására irányuló határozatától. Másodsor, feltételezve, hogy Luxemburg köteles az adóketésre, hogy megelőzze az adóztatás kettős elmaradásának helyzetét, előny csak akkor állna fenn, ha a luxemburgi adóhatóságok biztosan tudták volna a felülvizsgált feltételes adómegállapítás kiadásának napján, hogy az amerikai Franchise Branch-et az egyesült államokbeli hatóságok nem fogják ténylegesen megadóztatni. Ugyanakkor az Egyesült Államok adóhatósága nem fogadott el álláspontot azt illetően, hogy az amerikai Franchise Branch adóköteles-e az Egyesült Államokban, csak öt évvel a felülvizsgált feltételes adómegállapítás kiadása után, azaz 2014-ben, egy IRS általi ellenőrzéssel összefüggésben. A luxemburgi adóhatóság ezt nem tudhatta a vitatott feltételes adómegállapítások kiadásakor. Harmadsor, a luxemburgi hatóságok szerint a Bizottság soha nem kérdőjelezte volna meg a vitatott feltételes adómegállapításokat, ha az IRS azt állapította volna meg az adóellenőrzés végén, hogy az amerikai Franchise Branch adóköteles az Egyesült Államokban. Tekintettel arra, hogy az Egyesült Államok világszintű adóztatási rendszert alkalmaz, az McD Europe jövedelmét megadóztatják, mielőtt visszatelepül az Egyesült Államokba. Ebből tehát pusztán az adóztatás elhalasztása következik. Ezért tehát a Bizottság szerint az vezetett az McD Europe javára juttatott előnyhöz, hogy az egyesült államokbeli adóhatóság nem adóztatta meg az amerikai Franchise Branch jövedelmét a vitatott feltételes adómegállapítások kiadását követően.

6. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZATTAL KAPCSOLATBAN

6.1. Az McD Europe észrevételei

- (81) Az McD Europe 2016. augusztus 9-én nyújtotta be észrevételeit. Az McD Europe először is vitatja, hogy a Bizottság hatáskörrel rendelkezik a nemzetközi szerződések és nemzeti adójogszabályok értelmezésére; másodsor, számos hibára rámutat a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény bizottsági értelmezésében; harmadsor, azzal érvel, hogy a Bizottság nem bizonyította az McD Europe javára nyújtott állami támogatás meglétét.

6.1.1. Az *McD Europe* észrevételei a nemzetközi szerződések és nemzeti adójogszabályok értelmezésével kapcsolatos bizottsági hatáskorról

- (82) Az *McD Europe* azzal érvel a Szerződés 113., 114. és 115. cikke alapján, hogy a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik a társaságiadó-rendszerük meghatározása és a nemzetközi szerződések megkötése. Következésképpen, a Bizottság azon kísérlete, hogy a saját értelmezését írja elő egy olyan nemzetközi szerződésre vonatkozóan, mint a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény, sérti Luxemburg adóügyi szuverenitását. Közelebbről, az *McD Europe* szerint a Bizottság figyelmen kívül hagyja a kettős adóztatási egyezmény luxemburgi adóhatóság általi (helyes) értelmezését azzal, hogy úgy véli, i. a kettős adóztatási egyezményben előírt, állandó telephellyel kapcsolatos feltételt az Egyesült Államok jogának fényében kellett volna elemezni, és ii. az amerikai Franchise Branch jövedelmének egyesült államokbeli adóköteles voltát a luxemburgi adóhatóságoknak figyelembe kellett volna venniük, mielőtt úgy döntenek, ezek nem adókötelesek Luxemburgban.

6.1.2. Az *McD Europe* észrevételei a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény bizottsági értelmezéséről

- (83) Az *McD Europe* azzal érvel, hogy a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény bizottsági értelmezése hibás, mivel i. az állandó telephely fogalmának bizottsági értelmezése figyelmen kívül hagyja, hogy a kettős adóztatási egyezményeket általában hogyan értelmezik és alkalmazzák, emellett szembe megy a Szerződés rendelkezéseivel; ii. a Bizottság bevezeti azt a követelményt a kettős adóztatási egyezménybe, hogy az amerikai Franchise Branch jövedelmét meg kell adóztatni az Egyesült Államokban; iii. a Bizottság az OECD-modell egyezmény⁽⁵⁰⁾ rendelkezéseire hivatkozik, amely nem alkalmazandó a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezményre és/vagy irreleváns.
- (84) Ami az első pontot illeti, az *McD Europe* azzal érvel, hogy a kettős adóztatási egyezmény nem teremt önmagában adóztatási jogot, ha a nemzeti jog nem állapítja azt meg. Az egyes szerződő államok emellett egymástól függetlenül értelmezik a kettős adóztatási egyezményt. Így egy konkrét fogalom Egyesült Államok joga szerinti esetleges értelmezése Luxemburg szempontjából irreleváns, jóllehet a szerződő államok közötti ütköző értelmezések az adóztatás kettős elmaradásához vezethetnek. Az *McD Europe* szerint az adóztatás kettős elmaradásának helyzetét úgy lehet feloldani, ha megtárgyalják a kettős adóztatási egyezmény módosítását.
- (85) Ami az állandó telephely fogalmának értelmezését illeti, az *McD Europe* azzal érvel, hogy a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény és különösen annak 3. cikke megszövegezése megerősíti, hogy a kettős adóztatási egyezményt alkalmazó szerződő államra tartozik, hogy az egyezményt értelmezze a saját jogrendszerére hivatkozással. Így ebben az esetben a luxemburgi adóhatóságnak kellett értelmeznie a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezményt a saját jogrendszerére hivatkozva, és mérlegelnie, hogy az amerikai Franchise Branch állandó telephelynek minősül-e a kettős adóztatási egyezmény értelmében. Az IRS 2014-ben végzett ellenőrzésének következtetése irreleváns, mivel a luxemburgi adóhatóságnak nem kellett tudnia az IRS álláspontjáról a vitatott feltételes adómegállapítások idején, 2009-ben, és ez az ellenőrzés visszamenőlegesen nem is érinthette a feltételes adómegállapításokat.
- (86) Másodszor, a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 7. cikkének (2) bekezdése és 25. cikke (2) bekezdésének a) pontja nem írja elő, hogy az állandó telephely jövedelme adóköteles az Egyesült Államokban. Az *McD Europe* szerint a kettős adóztatási egyezmény rendelkezéseinek helyes olvasatát követve az, hogy az a szerződő állam, amely a kettős adóztatási egyezmény értelmében adót vehet ki (ebben az esetben az Egyesült Államok), később úgy ítéli meg nemzeti jogi szabályai szerint, hogy a jövedelem nem adóköteles, irreleváns a másik szerződő állam (Luxemburg) szempontjából, amely elvesztette a jövedelem adóztatásához való jogát a kettős adóztatási egyezmény értelmében.
- (87) Harmadszor, tekintettel arra, hogy a szóban forgó rendelkezés nem létezett a kettős adóztatási egyezmény megkötésének idején, 1996-ban, irreleváns a 2000-es OECD-kommentárra való bizottsági hivatkozás, amelyet annak alátámasztására hoz fel, hogy annak fényében, hogy az amerikai Franchise Branch jövedelme nem adóköteles az Egyesült Államokban, a luxemburgi adóhatóságnak kellett volna megadóztatnia ezt a jövedelmet. Az OECD-kommentár új olvasata, amely megváltoztatja az OECD-modell egyezmény 23A. cikkének jelentését, csak olyan egyezmények esetében alkalmazható, amelyeket az OECD-modell egyezmény 2000-es vonatkozó felülvizsgálatát követően erősítettek meg. Az *McD Europe* a továbbiakban kiemeli, hogy az OECD-modell egyezmény jogilag nem kötelező erejű, inkább ajánlásnak tekinthető.

⁽⁵⁰⁾ Az *OECD-modell egyezmény* mintaként szolgál a kétoldalú adóügyi egyezményeket kötő országok számára, és döntő jelentőségű a határokon átnyúló kereskedelem és beruházások adózással összefüggő akadályainak felszámolásában. A modell egyezmény az országok közötti kétoldalú adózási egyezmények tárgyalásának és alkalmazásának alapja, amelynek célja, hogy segítse a vállalkozásokat és egyúttal az adócsalás és az adókikerülés megelőzését. Az *OECD-modell egyezmény* eszközt kínál azon legáltalánosabb problémák egyöntetű rendezésére, amelyek a nemzetközi kettős adóztatás terén merülhetnek fel.

6.1.3. Az McD Europe által a Szerződés 107. cikkén alapuló bizottsági elemzésre tett észrevételek

- (88) Az McD Europe szerint a Bizottság érvelése azon a hibás tételek alapul, hogy az adóügyi megállapítás állami forrásokat köt le. Másodszor, az McD Europe nem részesült semmilyen előnyben, mivel a luxemburgi adóhatóságok nem adóztathatták volna meg az amerikai Franchise Branch-nek tulajdonítható jövedelmeket. Harmadszor, a Bizottság nem igazolta, hogy az McD Europe volt az egyetlen vállalkozás, amely a kettős adóztatási egyezmény alkalmazásából előnyhöz jutott, de még csak azt sem, hogy egy szelektív vállalkozáscsoport tagja lett volna.
- (89) Az első pontot illetően az McD Europe azt állítja, hogy a feltételes adómegállapítások nem minősülnek állami támogatásnak, ha pusztán az általános adószabályok konkrét esetben történő értelmezését és gyakorlati alkalmazását jelentik. Csak akkor tekinthetők állami támogatásnak, ha igazgatási mérlegelés következtében eltérnek az általános szabályoktól. A szóban forgó esetben a feltételes adómegállapítás célja az volt, hogy megerősítse, Luxemburg nem adóztatja meg az amerikai Franchise Branch-nek tulajdonított üzleti jövedelmet a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény értelmében. A feltételes adómegállapítás nem mérsékelte az McD Europe adóterhét, mivel az adómegállapítás hiányában is az McD Europe-ra ugyanaz az adóterhét nehezedne Luxemburgban. Az adómegállapítás nem változtat az McD Europe adózási helyzetén, és nem is javítja azt.
- (90) Másodszor, az McD Europe szerint a Bizottság helytelenül következtetett arra, hogy a luxemburgi adóhatóságok helytelenül alkalmazták a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezményt, és helytelenül állapította meg ennek alapján az McD Europe-nál keletkező előnyt. Emellett az, hogy az Egyesült Államok az adott esetben úgy döntött, hogy nem adóztatja meg a jogdíjból befolyó jövedelmet az Egyesült Államok nemzeti adójogszabályai szerint, nem tekinthető az uniós jog értelmében vett állami támogatásnak. Luxemburg nem szerezte vissza az adóztatási jogot az amerikai Franchise Branch jövedelme felett pusztán azért, mert e jövedelem nem volt adóköteles az Egyesült Államok joga szerint. A luxemburgi hatóságokhoz hasonlóan az McD Europe a *La Coasta* ítéletet idézi azon elv alátámasztására, hogy a luxemburgi adóhatóságok nem vehetik figyelembe a másik szerződő állam szerinti értelmezést. Ugyanakkor, még ha elfogadható lenne is a Bizottság érvelése, az az előny, amelyet az McD Europe potenciálisan kaphatott a luxemburgi adóhatóságtól, valójában az IRS azon 2014-es határozatából következik, amely szerint nem adóztatják meg az amerikai Franchise Branch jövedelmét. Ezzel együtt, az előny esetleges megléte nem függhet egy harmadik ország magatartásától.
- (91) A szelektivitást és különösen az eltérés kérdését illetően az McD Europe azt állítja, hogy a LuxLeaks⁽⁵¹⁾ keresztül elérhetővé vált nyilvános információ szerint úgy tűnik, számos vállalkozás részesült ugyanolyan bánásmódban, mint az McD Europe. Ez nem lenne meglepő, mivel a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény feltételes adómegállapításban foglalt értelmezése teljes mértékben összhangban van a luxemburgi jogalkalmazással. A LuxLeaks nyomán napvilágra került többi adómegállapítás igazolja, hogy a luxemburgi hatóságok a kettős adóztatási egyezmény következetes értelmezését követték, amely ugyanazon referenciarendszerben a hasonló helyzetben lévő valamennyi adófizetőre alkalmazandó. E többi feltételes adómegállapítás egyike sem írja elő feltételül az állandó telephely szintjén az üzleti nyereség megadóztatását.
- (92) Végezetül az McD Europe azzal érvel, hogy a szelektív előny indokoltnak tekinthető, mert annak révén elkerülhető a kettős adóztatás, ezért az intézkedés nem minősül állami támogatásnak.

6.2. Egyéb érdekelt felek észrevételei

- (93) A Szövetség 2016. augusztus 5-én nyújtotta be észrevételeit, amelyben támogatását fejezte ki a vizsgálat iránt.
- (94) Kifejtette, hogy tekintettel a McDonald's európai erőfölényére, az McD Europe javára szóló bármely támogatás torzíthatja a versenyt és érintheti az Unión belüli kereskedelmet. A Szövetség szerint a McDonald's vállalati struktúrájának 2008 végén és 2009 elején, a feltételes adómegállapítási kérelmeket követően történő módosítása az adózással függött össze, és az volt a célja, hogy a vállalkozás se Luxemburgban, se az Egyesült Államokban ne adózzon, és ezzel a McDonald's versenyelőnyt szerezzen versenytársaival szemben.
- (95) A Szövetség szerint a kettős adóztatási egyezményeknek az adóztatás kettős elmaradását eredményező értelmezése nem tekinthető úgy, hogy megfelel a kettős adóztatási egyezmények szövegének és szellemének.

⁽⁵¹⁾ 2014 őszén különösen a PwC számára kiadott több mint 500 adómegállapítást szivárogtattak ki és tettek közzé az interneten (LuxLeaks-ügy).

- (96) Végül a Szövetség felszólítja a visszaélés elleni szabályokkal rendelkező tagállamokat, hogy vizsgálják ki a McDonald'snál a vállalati adózási struktúra adófizetés elkerülését szolgáló optimalizálását. A Szövetség szerint a McDonald's esete példaként szolgál annak szükségességére, hogy az adóhatóságoknak információt kell cserélniük a multinacionális vállalatok adóügyi megítéléséről és nyilvános, országokénti bevallásokat kell bevezetniük.

7. A LUXEMBURGI HATÓSÁGOK HARMADIK SZEMÉLYEK ÉSZREVÉTELEIVEL KAPCSOLATOS ÉSZREVÉTELEI

- (97) A luxemburgi hatóságok 2016. szeptember 30-i levelükben tettek észrevételt az McD Europe és a Szövetség eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeire.
- (98) A luxemburgi hatóságok azt állították, hogy az McD Europe elemzése nagymértékben egybeesett a saját elemzésükkel.
- (99) Úgy tekintették, hogy a Szövetség észrevételei nem érintik azt a kérdést, hogy állami támogatást nyújtottak-e az McD Europe javára, hanem lényegében a McDonald's világszintű gyakorlataival foglalkoztak és bírálták a McDonald's adó-, szociális és bérpolitikáját.
- (100) A luxemburgi hatóságok megjegyzik, hogy a Szövetség állításával ellentétben a kettős adóztatási egyezmények célja, hogy megszüntessék a kettős adóztatást, és nem az, hogy garantálják a tényleges adóztatást. Az adóztatási jogkörnek a kettős adóztatási egyezményből eredő, két szerződő állam közötti megosztása pontosan meghatározott és nem feltételhez kötött. A luxemburgi adóhatóság tehát szerződésben mond le adóztatási jogáról, és azt nem szerzi vissza azon az alapon, hogy a másik szerződő állam ténylegesen nem vet ki adót erre a jövedelemre.
- (101) Ami a Szövetség azon felszólítását illeti, hogy erősítsék meg az adókikerüléssel szemben alkalmazott eszközöket, a luxemburgi hatóságok azt állítják, hogy teljesen elkötelezettek e cél iránt, és hogy az átláthatósággal és a tagállamok közötti információcserével kapcsolatos bármilyen intézkedést meg kell vitatni és megfelelő formában elfogadni a vonatkozó eljárásokat követően.

8. ÉRTÉKELÉS

- (102) A részletes vizsgálatot követően, és miután alaposan mérlegelte az eljárás megindításáról szóló határozatra tett észrevételeket, a Bizottság úgy véli, hogy az eljárás megindításáról szóló határozatban felvetett aggályok alapján nem lehet arra következtetni, hogy állami támogatást nyújtottak a vitatott feltételes adómegállapításokon keresztül.

8.1. A támogatás megléte

- (103) A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerint a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. Kialakult nézet, hogy ahhoz, hogy valamely intézkedést állami támogatásnak lehessen minősíteni, először is állami beavatkozásról vagy állami forrásból történő beavatkozásról kell, hogy szó legyen; másodszer ennek a beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet; harmadszor a vállalkozást szelektív előnyben kell részesítenie; negyedszer pedig torzítania kell a versenyt vagy a verseny torzításával kell fenyegetnie. ⁽⁵²⁾
- (104) Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „támogatáskénti” minősítéshez az e rendelkezésben előírt valamennyi feltételnek teljesülnie kell ⁽⁵³⁾. A következőkben a Bizottság értékelését arra összpontosítja, hogy a vitatott feltételes adómegállapítások szelektív előnyhöz juttatták-e az McD Europe-ot. A szelektív előny hiányában a Bizottságnak nem kell értékelnie, hogy a többi feltétel teljesül-e, mert nem állna fenn a Szerződés 107. cikkének értelmében vett állami támogatás.

⁽⁵²⁾ Lásd: a Bíróság 2010. szeptember 2-i ítélete, *Bizottság kontra Deutsche Post*, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

⁽⁵³⁾ Lásd: a Bíróság 2010. szeptember 2-i ítélete, *Bizottság kontra Deutsche Post*, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

8.2. Az McD Europe javára nyújtott szelektív előny megléte

- (105) Amennyiben az állam által elfogadott intézkedés egy vállalkozás nettó pénzügyi helyzetét javítja, a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében előny áll fenn⁽⁵⁴⁾. Ha megállapítást nyer egy előny fennállása, akkor magának az intézkedésnek a hatását kell vizsgálni⁽⁵⁵⁾. Az adóintézkedések tekintetében előny biztosítható egy adott vállalkozás adóterheinek a különböző típusú csökkentése, és – különösen – az adóalap vagy a befizetendő adó csökkentése révén⁽⁵⁶⁾.
- (106) A szelektivitás elemzésének céljából a Bíróság kidolgozott egy háromlépcsős elemzést, hogy meghatározza, egy adott adóintézkedés szelektív-e⁽⁵⁷⁾. A háromlépcsős elemzés szerint az első lépcső a tagállamban alkalmazandó általános vagy szokásos adórendszer azonosítása, ez a „referenciarendszer”. Másodsor, meg kell határozni, hogy egy adott intézkedés az említett rendszertől való eltérésnek minősül-e, azaz különbséget tesz-e a rendszerből fakadó célok tekintetében hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő gazdasági szereplők között. Ha az intézkedés eltér a referenciarendszertől, az elemzés harmadik lépésében meg kell állapítani, hogy a (referencia-) rendszer jellege és általános felépítése indokolja-e az intézkedést. A referenciarendszerhez képest eltérést jelentő adóintézkedés akkor indokolható, ha az érintett tagállam bizonyítani tudja, hogy az intézkedés az adórendszere alapelveinek vagy vezérlő elveinek közvetlen következménye⁽⁵⁸⁾. Ez esetben az adóintézkedés nem szelektív. A bizonyítási teher e harmadik lépés esetében a tagállamon van.
- (107) Ki kell emelni, hogy az eljárás megindításáról szóló határozatban kifejtett kételyek a referenciarendszer előzetesen meghatározásán alapultak, amely szerint a referenciarendszer az általános luxemburgi társaságiadó-rendszer, amelybe beletartoznak azok a kettős adóztatási egyezmények, amelyeknek Luxemburg a részese. A Bizottság úgy vélte, hogy szelektív előny állhat fenn az McD Europe javára a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény helytelen alkalmazásából eredően. Pontosabban: úgy ítélte meg, hogy azzal, hogy a luxemburgi adóhatóság mentesítette az McD Europe amerikai Franchise Branch-ének üzleti jövedelmét a luxemburgi társasági adó alól a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 5. cikke, 7. cikke és 25. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében, valószínűleg helytelenül alkalmazta ezeket a rendelkezéseket. Az eljárás megindításáról szóló határozatban nem vizsgáltak más típusú megkülönböztetést vagy helytelen jogalkalmazást.
- (108) A következő elemzés az eljárás megindításáról szóló határozatban megfogalmazott kételyekre összpontosít, figyelembe véve, hogy Luxemburg és más érdekelt felek észrevételei, továbbá a vizsgálat során szerzett információ alapján a Bizottság nem bővítette ki a hivatalos vizsgálatot e konkrét esetben, amely vizsgálat kizárólag az McD Europe-nak kiadott feltételes adómegállapításokra és a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 5. cikkének, 7. cikke (1) bekezdésének és 25. cikke (2) bekezdése a) pontjának esetleges helytelen alkalmazására irányul. Azt is szem előtt kell tartani, hogy a szelektív előny meglétét a Bizottságnak kell bizonyítania (az intézkedésnek az adórendszer alapelveivel vagy vezérlő elveivel történő indoklását kivéve).
- (109) Nem állapították meg, hogy a vitatott feltételes adómegállapítások eltérést jelentenének a kettős adóztatási egyezmény szabályaitól. Ez az eltérés akkor valósulna meg, ha a vitatott feltételes adómegállapítások helytelenül alkalmaznák a kettős adóztatási egyezmény valamely szabályát (azaz eltérnének attól), és csökkentenék az McD Europe adókötelezettségét, ezáltal megkülönböztetést alkalmaznának az McD Europe és más, hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő vállalkozások között.
- (110) Az McD Europe luxemburgi adóügyi illetőségű. Az L.I.R 159. és 160. cikkével összhangban az McD Europe elvben köteles megfizetni a luxemburgi társasági adót a világszintű nyereségei után. Ugyanakkor, ami az amerikai Franchise Branch-nek tulajdonítható nyereséget illeti, a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezményt kell alkalmazni, amelyet az L.I.R 162. cikkével és az 1969. december 3-i nagyhercegi rendelettel együttesen vett 134. cikke ültetett át a luxemburgi jogba. A kettős adóztatási egyezmény korlátozza Luxemburg adóztatási jogát, amennyiben bizonyos, egy egyesült államokbeli állandó telephelynek tulajdonítható jövedelem a kettős adóztatási egyezmény értelmében az Egyesült Államokban és nem Luxemburgban adóköteles.

⁽⁵⁴⁾ Lásd: Bizottsági közlemény az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról, HL C 262., 2016.7.19., 1. o., 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

⁽⁵⁵⁾ A Bíróság 1974. július 2-i ítélete, *Olaszország kontra Bizottság*, 173/73, ECLI:EU:C:1974:71, 13. pont.

⁽⁵⁶⁾ Lásd: a Bíróság 2005. december 15-i ítélete, *Olaszország kontra Bizottság*, C-66/02, ECLI:EU:C:2005:768, 78. pont; a Bíróság 2006. január 10-i ítélete, *Cassa di Risparmio di Firenze és társai*, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, 132. pont; a Bíróság 2014. október 9-i ítélete, *Ministerio de Defensa és Navantia*, C-522/13, ECLI:EU:C:2014:2262, 21–31. pont.

⁽⁵⁷⁾ A Bíróság 2011. szeptember 8-i ítélete, *Paint Graphos*, C-78/08–C-80/08 egyesített ügyek, ECLI:ECLI:EU:C:2011:550.

⁽⁵⁸⁾ A Bíróság 2011. szeptember 8-i ítélete, *Paint Graphos és társai*, C-78/08–C-80/08 egyesített ügyek, ECLI:ECLI:EU:C:2011:550, 65. pont.

- (111) A Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 25. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint adómentes az a „jövedelem [...], amely ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban adóköteles az Egyesült Államokban”. Ennek meghatározása érdekében, hogy mi lehet „adóköteles az Egyesült Államokban”, a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 7. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a szerződő államok egyikében működő vállalat üzleti nyeresége csak abban az államban adóköteles, kivéve, ha e nyereséget a másik szerződő államban működő állandó telephely szerzi meg vagy az neki tulajdonítható. Ebben az esetben az első szerződő állam feltételezheti, hogy az említett állandó telephelynek tulajdonítható nyereséget a másik tagállamban megadóztathatják, ennek megfelelően e nyereséget mentesíti az adó alól az esetleges kettős adóztatás elkerülése érdekében.
- (112) Ezért tehát döntő a kettős adóztatási egyezmény szerint, hogy a McD Europe amerikai Franchise Branch-e állandó telephelynek minősül-e az Egyesült Államokban, amely Luxemburgban adómentes üzleti nyereséget generál. A Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 5. cikkének (1) bekezdése szerint az állandó telephely „olyan állandó ügyintézési hely, amelyen keresztül egy vállalat üzleti tevékenységét teljes egészében vagy részben végzik”. Noha az állandó telephelyt tehát a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény meghatározza, az „üzleti tevékenység” fogalmát nem. A Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 7. cikke tartalmazza az „üzleti nyereség” fogalmát is, amelyet szintén nem határoz meg.
- (113) Ebben a helyzetben Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 3. cikkének (2) bekezdése úgy véli, hogy az egyezményben meg nem határozott kifejezések azzal a jelentéssel bírnak, amelyet az egyezményt alkalmazó állam, jelen esetben Luxemburg joga tulajdonít nekik. Amint azt a (119)–(121) preambulumbekezdés kifejti a továbbiakban, és szemben azzal, amit a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatban állított, az értelmezésben és a ténybeli értékelésben a szerződő államok között fennálló eltérés esetén a kettős adóztatási egyezmény Luxemburg általi alkalmazása szempontjából nem döntő, hogy az amerikai Franchise Branch az Egyesült Államok nemzeti joga szerint állandó telephelynek minősül-e⁽⁵⁹⁾, és az ugyanígy nem döntő, hogy a luxemburgi adóhatóság tudta-e, hogy az Egyesült Államok nem adóztatta meg az üzleti jövedelmet⁽⁶⁰⁾. Ha az amerikai Franchise Branch olyan állandó telephelynek minősül, amely az Egyesült Államokban folytat üzleti tevékenységet Luxemburg nemzeti adójoga szerint, ezért neki tulajdonítható üzleti nyereséggel rendelkezik, e nyereség mentesül az adó alól a luxemburgi adójog szerint, a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 25. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében.
- (114) Ami a luxemburgi adójogot illeti, az StAnpG 16. cikke meghatározza az állandó telephely fogalmát, és e tekintetben olyan állandó telephelyre vagy létesítményre hivatkozik, amely egy tartós „vállalkozási” vagy „üzleti” tevékenység ellátására szolgál. Az adótanácsadó a feltételes adómegállapítás iránti kérelemben az StAnpG 16. cikkében foglalt kritériumot alkalmazta az amerikai Franchise Branch által folytatott üzleti tevékenység jellemzőire⁽⁶¹⁾, és arra a következtetésre jutott, hogy e kritériumok teljesülnek. Ennek megfelelően, luxemburgi adózási szempontból „meg kell állapítani, hogy a[z amerikai Franchise Branch] szellemi tulajdonnal kapcsolatos tevékenységeket végez egy, az Egyesült Államok és Luxemburg közötti egyezmény 5. cikke értelmében vett egyesült államokbeli állandó telephelyen keresztül.”⁽⁶²⁾
- (115) A luxemburgi hatóságoktól és az McD Europe-tól az eljárás megindításáról szóló határozatra válaszul beérkező észrevételekkel összhangban⁽⁶³⁾ a Bizottság nem látja okát annak, hogy ne értsen egyet az adótanácsadó azon értékelésével, amely szerint az amerikai Franchise Branch állandó telephelynek minősül az StAnpG 16. cikke értelmében. A luxemburgi jog szempontjából az Egyesült Államokban állandó telephely működik, és nem állapítható meg, hogy a luxemburgi adóhatóság helytelenül alkalmazta a kettős adóztatási egyezményt azzal, hogy úgy vélte, az amerikai Franchise Branch jövedelme *adóköteles az Egyesült Államokban* a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 7. cikkének (1) bekezdése és 25. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint.
- (116) Ami Luxemburg nemzeti ítélkezési gyakorlatát illeti, az adótanácsadó, valamint Luxemburg és a McDonald's az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeikben⁽⁶⁴⁾ a *La Coasta* ítéletre hivatkoznak, amely a Luxemburg és Franciaország közötti kettős adóztatási egyezménnyel foglalkozik. Ebben az ítéletben a luxemburgi közigazgatási bíróság elismerte, hogy előfordulhat az adóztatás kettős elmaradása egy kettős adóztatási egyezmény helyes alkalmazásának ellenére is, mivel minden szerződő állam a másiktól függetlenül értelmezheti a kettős adóztatási egyezményt. A kettős adóztatási egyezmény elsődleges célja mind a tényleges, mind a potenciális kettős adóztatás felszámolása. Nem minden esetben biztosítja a tényleges adóztatást⁽⁶⁵⁾.

⁽⁵⁹⁾ Az eljárás megindításáról szóló határozat (84) preambulumbekezdése.

⁽⁶⁰⁾ Az eljárás megindításáról szóló határozat (91) preambulumbekezdése.

⁽⁶¹⁾ Lásd a (44) preambulumbekezdést.

⁽⁶²⁾ A felülvizsgált feltételes adómegállapítás iránti kérelem 8. oldala.

⁽⁶³⁾ Lásd a (70), (71), (76) és (92) preambulumbekezdést.

⁽⁶⁴⁾ Lásd a (92) preambulumbekezdést.

⁽⁶⁵⁾ Lásd a (72) preambulumbekezdést.

- (117) Az adózás elmaradása ebben az esetben főként abból ered, hogy az Egyesült Államok nem élt a kettős adóztatási egyezményben ráruházott adóztatási joggal, az „üzleti tevékenység” kifejezésnek az Egyesült Államok joga szerinti értelmezése miatt. A Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatban kétségeket fogalmazott meg azzal kapcsolatban, hogy az McD Europe jövedelme adóztatásának kettős elmaradása a Luxemburg és az Egyesült Államok általi eltérő értelmezés, vagy a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény alkalmazása során bekövetkező minősítési kollízió eredménye-e. Különösen a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 25. cikke (2) bekezdése a) pontjának megszüvegezése („Luxemburgban a kettős adóztatást a következőképpen számolják fel”), úgy tűnt, olyan kötelezettséget ró Luxemburgra, hogy csak azért mentesítse a jövedelmet, hogy felszámolja a kettős adóztatást ⁽⁶⁶⁾.
- (118) Így felmerült a kérdés az előzetes vizsgálatok során, hogy virtuális kettős adóztatás ⁽⁶⁷⁾ hiányában az adóztatás kettős elmaradása ebben az esetben minősítési kollízió eredménye volt-e, és Luxemburg visszaszerezhetne volna az adóztatási jogát e kollízió miatt. Az eljárás megindításáról szóló határozatnak az OECD-modellegetyemény kommentárjára történő hivatkozását a minősítési kollízió tekintetében, különösen a kommentár 32.6. pontját ⁽⁶⁸⁾ ezzel összefüggésben kell érteni.
- (119) Minősítési kollízió akkor áll elő, ha a szerződő államok a kettős adóztatási egyezmény különböző cikkeit alkalmazzák a nemzeti jog és az egyezmény közötti kölcsönhatás alapján ⁽⁶⁹⁾. Az OECD-kommentár szerint minősítési kollízió esetén az illetőség szerinti államnak (Luxemburg) a forrás szerinti állam (Egyesült Államok) minősítését kell figyelembe vennie ⁽⁷⁰⁾. Más szóval, ha a forrás szerinti állam szempontjából az államnak nincs joga megadóztatni egy jövedelemtételt a kettős adóztatási egyezmény értelmében, az illetőség szerinti állam nem köteles mentesíteni a jövedelmet ⁽⁷¹⁾.
- (120) Ezzel szemben az értelmezés vagy a ténybeli értékelés eltérései arra utalnak, hogy a szerződő államok miként értelmezik az egyezményt vagy alkalmazzák azt konkrét tényállásra, a nemzeti jogtól függetlenül. Az értelmezési eltérések miatt vezették be a 23A. cikk (4) bekezdését az OECD-modellegetyeménybe, hogy kezeljék az adóztatás kettős elmaradásának e helyzeteit ⁽⁷²⁾.
- (121) Amint a (112)–(117) preambulumbekkezdésben kifejtésre került, a Bizottság a hivatalos vizsgálat során nem talált azon kételyeit alátámasztó bizonyítékot, hogy ebben az ügyben minősítési kollízióról lenne szó. Az „üzleti tevékenység” fogalmának luxemburgi és egyesült államokbeli jog általi eltérő értelmezése következtében Luxemburg és az Egyesült Államok nem a kettős adóztatási egyezmény különböző rendelkezéseit alkalmazták, hanem ugyanazt a rendelkezést, azaz a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény 5. cikkét értelmezték eltérően. Az 1999. évi jelentésből egyértelműen kiderül, hogy eltérő értelmezés esetén az illetőség szerinti állam (Luxemburg) nem köteles a forrás szerinti állam (Egyesült Államok) értelmezését

⁽⁶⁶⁾ Lásd az OECD, *The Application of the OECD Model Tax Convention to Partnerships* [Az OECD-modellegetyemény alkalmazása partnerségekben], *Issues in International Taxation* No. 6 (1999) (a továbbiakban: az 1999. évi jelentés), 116. pont.

⁽⁶⁷⁾ Virtuális kettős adóztatás akkor merül fel, ha a forrás szerinti állam egyértelmű jogosultsággal rendelkezik arra, hogy egy jövedelemtételt megadóztasson a kettős adóztatási egyezménnyel összhangban, de úgy dönt, nem él ezzel a jogával saját nemzeti adójoga értelmében.

⁽⁶⁸⁾ Az OECD-modellegetyemény kommentárjának (2000) 32.6. pontja a következőképpen rendelkezik: az „ezen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban adóköteles” szöveget az adóztatás 23A. cikk szerint esetlegesen felmerülő kettős elmaradásának lehetséges eseteivel összefüggésben is kell értelmezni. Ha a forrás szerinti állam úgy véli, hogy az Egyezmény rendelkezései megakadályozzák, hogy adót vessen ki a jövedelem vagy a vagyon egy adott tételére, amelynek adóztatására egyébként jogosult lenne, az illetőség szerinti állam a 23A. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában úgy kell tekintse, hogy e jövedelemtételt nem adóköteles a forrás szerinti államban az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, még akkor sem, ha az illetőség szerinti állam eltérően alkalmazta volna az Egyezményt, oly módon, hogy jogosult lett volna e jövedelem megadóztatására, ha a forrás szerinti állam pozíciójában lett volna. Így, az illetőség szerinti állam az (1) bekezdés értelmében nem köteles mentesíteni a jövedelemtételt, amely eredmény összhangban áll a 23. cikk alapvető funkciójával, azaz a kettős adóztatás felszámolásával.

⁽⁶⁹⁾ 1999. évi jelentés, 94. pont.

⁽⁷⁰⁾ 1999. évi jelentés, 105. pont.

⁽⁷¹⁾ 1999. évi jelentés, 109. pont, amely a következőképpen szól: „[h]a a forrás szerinti állam úgy véli, hogy az Egyezmény rendelkezései kizárják, hogy megadóztasson egy jövedelemtételt, amelyet másként megadóztatott volna, az illetőség szerinti állam a [23A. cikk] (1) bekezdése értelmében [...] nem köteles mentesíteni a jövedelemtételt [...]”.

⁽⁷²⁾ Az OECD-modellegetyemény 23A. cikkének (4) bekezdése a következőképpen szól: „Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a szerződő államban illetőséggel rendelkező személy által szerzett jövedelemre vagy a tulajdonában lévő vagyonra, ha a másik szerződő fél az egyezmény rendelkezéseit arra használja, hogy mentesítse az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól, illetve, ha a 10. cikk vagy a 11. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit alkalmazza e jövedelemre.”

elfogadni ⁽⁷³⁾. Így eltérő értelmezés esetén, és ha a kettős adóztatási egyezmény nem tartalmaz az OECD-modelle-gyezmény 23A. cikke (4) bekezdésének megfelelő rendelkezést (ez a helyzet a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezménnyel), az adóztatás kettős elmaradása következhet be. Az adóztatás kettős adóztatási egyezmény eltérő értelmezéséből eredő kettős elmaradása egyfelől feloldható a kettős adóztatási egyezmény módosításában való megállapodással ⁽⁷⁴⁾, másfelől a kettős adóztatási egyezmény 27. cikkében foglalt kölcsönös megállapodási eljárás igénybevételével.

- (122) A Bizottság ezenfelül megjegyzi, hogy az amerikai Franchise Branch jövedelme adóztatásának elmaradása feloldható még az StAnpG 16. cikkének módosításával is, amely cikk jelenleg nem terjed ki azokra a helyzetekre, amelyekben az üzleti tevékenységet úgy tekintik, hogy a luxemburgi jog értelmében vett állandó telephelyhez köthető, de nem éri el azt az alsó határértéket, amely szerint a vállalatot az Egyesült Államok adójoga szerint állandó telephelynek lehetne minősíteni (lásd a (41) preambulumbekendést).
- (123) Végezetül, amint a McDonald's felvetette az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiben ⁽⁷⁵⁾, a Luxemburg által kiadott és az úgynevezett Luxleaks-ügyben ⁽⁷⁶⁾ nyilvánosságra került többi adómegállapításból az olvasható ki, hogy a vitatott feltételes adómegállapítások nem térnek el a más adófizetők részére a kettős adóztatási egyezmény Luxemburg általi értelmezésével és alkalmazásával összhangban kiadott feltételes adómegállapításoktól. A többi 25 feltételes adómegállapítás ⁽⁷⁷⁾ értékelése igazolja, hogy a luxemburgi hatóságok a kettős adóztatási egyezmény következetes értelmezését követték, amely a hasonló helyzetben lévő valamennyi adófizetőre alkalmazandó volt. A kettős adóztatási egyezmény nem ír elő tényleges adóztatási feltételt, és a feltételes adómegállapítások sem szabnak ilyen feltételt, amennyiben az kifejezetten nem szerepel a vonatkozó kettős adóztatási egyezményben.

8.2.1. Következtetés

- (124) Ezen elemzés alapján a Bizottság e konkrét ügyben arra a következtetésre jut, hogy nem állapítható meg, hogy a luxemburgi adóhatóságok helytelenül alkalmazták volna a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezményt. Ezért, az eljárás megindításáról szóló határozatban megfogalmazott kételyek alapján, és tekintettel a referenciarendszer meghatározására, a Bizottság nem állapíthatja meg, hogy a vitatott adómegállapítások szelektív előnyhöz juttatták az McD Europe-ot a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezmény helytelen alkalmazása miatt.
- (125) Mivel az állami támogatás fennállása megállapításának a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdésben foglalt kritériumai kumulatívak, a többi kritériumot nem kell értékelni.

9. KÖVETKEZTETÉS A TÁMOGATÁS MEGLÉTÉRŐL

- (126) A fentiek fényében a Bizottság megállapítja, hogy a luxemburgi adóhatóság által az McD Europe Franchising, S.à. r.l. javára kiadott vitatott feltételes adómegállapítások nem minősülnek állami támogatásnak a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Mivel Luxemburg az McD Europe Franchising, S.à.r.l. javára 2009. március 30-án és 2009. szeptember 17-én kiadott vitatott feltételes adómegállapításokkal nem alkalmazta helytelenül a Luxemburg és az Egyesült Államok közötti kettős adóztatási egyezményt, ezek a feltételes adómegállapítások nem minősülnek támogatásnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében.

⁽⁷³⁾ 1999. évi jelentés, 108. pont.

⁽⁷⁴⁾ Lásd a (70) preambulumbekendést.

⁽⁷⁵⁾ Lásd a (91) preambulumbekendést.

⁽⁷⁶⁾ 2014 őszén különösen a PwC-re vonatkozó több mint 500 adómegállapítást szivárogtattak ki és tettek közzé az interneten.

⁽⁷⁷⁾ A McDonald's felülvizsgálta az ezzel összefüggésben nyilvánosságra került feltételes adómegállapításokat, és 25 olyan esetet talált, amikor a luxemburgi adóhatóságok megerősítették, hogy egy külföldi állandó telephelyhez rendelt üzleti nyereség nem volt adóköteles Luxemburgban a vonatkozó kettős adóztatási egyezmény szerint. Az állandó telephelyek a következő államok joghatósági területén működnek: Egyesült Államok, Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Hongkong, Írország, Izland, Japán, Németország, Svájc és Vietnam. E feltételes adómegállapítások egyike sem írja elő feltételül az állandó telephely szintjén az üzleti nyereség megadóztatását.

2. cikk

Ennek a határozatnak Luxemburgi Nagyhercegség a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2018. szeptember 19-én.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1253 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2019. július 22.)**

„az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról polgári és kereskedelmi ügyekben” című, 2001/470/EK tanácsi határozatban meghatározott igazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezéseknek a belső piaci információs rendszer igénybevételével történő végrehajtására irányuló kísérleti projektről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1024/2012/EU rendelettel létrehozott belső piaci információs rendszer (a továbbiakban: IMI) a Bizottság és a tagállamok által közösen kidolgozott, az interneten keresztül elérhető szoftveralkalmazás, amelynek célja, hogy a határokon átnyúló információcserét és a kölcsönös segítségnyújtást megkönnyítse, központosított kommunikációs mechanizmus biztosításával segítséget nyújtson a tagállamoknak az uniós jogi aktusok információcserére vonatkozó követelményeinek gyakorlati végrehajtásához.
- (2) A 2001/470/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ együttműködési kötelezettségeket állapít meg a tagállamok által kijelölt kapcsolattartók számára. Kommunikációs célokra a kapcsolattartóknak a rendelkezésükre álló legmegfelelőbb technológiai eszközöket kell használniuk annak érdekében, hogy a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban válaszolhassanak az együttműködés iránti megkeresésekre.
- (3) A 2001/470/EK határozat 8. cikkének (3) bekezdése szerint a Bizottságnak a kapcsolattartók által szolgáltatott információk alapján biztonságos és korlátozott hozzáférésű elektronikus nyilvántartást kell vezetnie. Az IMI lehetővé teszi e kötelezettség teljesítését, mivel az illetékes hatóságok a rendszer segítségével fel tudják dolgozni az együttműködés iránti megkereséseket és a válaszokat. Az ilyen megkeresések a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétellel és iratkézbítésével kapcsolatos együttműködésre irányadó külföldi jogszabályokhoz és uniós jogi aktusokhoz való hozzáférésre vonatkozhatnak.
- (4) Az IMI a 2001/470/EK határozatban foglalt, együttműködésre vonatkozó rendelkezések végrehajtásának hatékony eszköze lehet. Ezért az 1024/2012/EU rendelet 4. cikkében említett kísérleti projektet szükséges végrehajtani.
- (5) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vett részt a 2001/470/EK határozat elfogadásában, és a határozat rá nem kötelező és nem alkalmazandó. Ezért a „tagállam” kifejezés alatt az összes tagállamot kell érteni, Dánia kivételével.
- (6) Az 1024/2012/EU rendelet 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottságnak értékelést kell benyújtania a kísérleti projekt eredményeiről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Helyénvaló rendelkezni az értékelés benyújtásának időpontjáról.
- (7) Az együttműködés iránti megkeresésekkel és a válaszokkal összefüggésben a Bizottság által a 2001/470/EK határozat 8. cikkének (4) bekezdésével összhangban rendelkezésre bocsátott statisztikákra vonatkozó információknak ki kell terjedniük az IMI kísérleti projektben való igénybevételére.
- (8) Az ebben a határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az 1024/2012/EU rendelet 24. cikkével létrehozott bizottság véleményével,

⁽¹⁾ HL L 316., 2012.11.14., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács 2001/470/EK határozata (2001. május 28.) az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról polgári és kereskedelmi ügyekben (HL L 174., 2001.6.27., 25. o.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A kísérleti projekt

A 2001/470/EK határozat 5. cikke (2) bekezdése b)–e) pontjának és 8. cikkének végrehajtása érdekében kísérleti projekt indul annak értékelésére, hogy a belső piaci információs rendszer (a továbbiakban: IMI) hatékony eszköz lenne-e az említett cikkekben foglalt, igazgatási együttműködésre vonatkozó rendelkezések végrehajtására.

2. cikk

Illetékes hatóságok

A kísérleti projekt céljából a 2001/470/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett kapcsolattartókat illetékes hatóságnak kell tekinteni.

E határozat alkalmazásában a „tagállam” kifejezés az összes tagállamot jelenti, Dánia kivételével.

3. cikk

Az illetékes hatóságok közötti igazgatási együttműködés

A 2001/470/EK határozat 5. cikke (2) bekezdésének b)–e) pontjában és 8. cikkében részletezett együttműködés céljából az IMI-nek a következő alapvető technikai funkciókat kell biztosítania:

- a) a jó együttműködéshez szükséges információk iránti megkeresések elküldése;
- b) a megkeresésekre való válaszadás;
- c) az együttműködés iránti megkeresések feldolgozásának hatékonyabb koordinálása az érintett tagállamban.

4. cikk

A polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat szerepe

A Bizottság az Európai Igazságügyi Hálózattal a következőkről konzultál:

- a) a polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott együttműködésre vonatkozó uniós jogi aktusok azzal összefüggésben, hogy a kísérleti projekt keretében zajló információcsere mely információkra terjedjen ki;
- b) a kísérleti projekt keretében adatcsere tárgyát képező adatok szerkezete és kategóriái;
- c) az IMI-ben a tájékoztatás iránti megkeresések és a megfelelő válaszok tekintetében bevezetendő úrlapok;
- d) a kísérleti projekt értékelése annak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő benyújtása előtt.

5. cikk

A statisztikák megosztása

E határozat alkalmazásában a Bizottság statisztikákat és információkat bocsát az Európai Igazságügyi Hálózat rendelkezésére az IMI használatára és a kísérleti projekt működésére vonatkozóan.

6. cikk

Értékelés

Az 1024/2012/EU rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett kísérleti projekt eredményének értékelését 2023. június 30-ig kell benyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

*7. cikk***Hatálybalépés**

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 22-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/1254 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2019. július 22.)****a játékok biztonságára vonatkozóan a 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv támogatása céljából kidolgozott harmonizált szabványokról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 10. cikke (6) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 13. cikkének megfelelően azokról a játékokról, amelyek megfelelnek azon harmonizált szabványoknak vagy azok részeinek, amelyek hivatkozásait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az említett irányelv 10. cikkében és II. mellékletében meghatározott követelményeknek, amelyekre az említett szabványok vagy azok részei vonatkoznak.
- (2) 2009. július 9-i, M/445 jelzetű levelében a Bizottság felkérte az Európai Szabványügyi Bizottságot (CEN) és az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottságot (Cenelec), hogy a 2009/48/EK irányelv támogatása céljából dolgozzanak ki új harmonizált szabványokat, illetve vizsgálják felül a meglévőket. A 2009/48/EK irányelv II. melléklete I. részének 11. pontja megállapítja a tevékenységet igénylő játékokra vonatkozó biztonsági követelményeket.
- (3) A trambulínok olyan, otthoni használatra szánt játékok, amelyeknek tartó eleme a tevékenység alatt mozdulatlan marad, és amelyet a gyermekek elsősorban ugrálásra használnak. Ezért a 2009/48/EK irányelv 3. cikkének 21. pontja szerinti, tevékenységet igénylő játékoknak minősülnek.
- (4) A 2009. július 9-i, M/445 jelzetű számú kérelem alapján a CEN – az egyre többet forgalmazott, földbe süllyesztett trambulínok biztonságának garantálása szempontjából – felülvizsgálta az otthoni használatra szánt trambulínokra vonatkozó EN 71-14:2014+A1:2017 harmonizált szabványt, és annak hivatkozása közzétételre került az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾. Ennek köszönhetően elfogadásra került az otthoni használatra szánt trambulínokra vonatkozó EN 71-14:2018 harmonizált szabvány.
- (5) A Bizottság a CEN-nel közösen értékelte, hogy a CEN által az otthoni használatra szánt trambulínokra kidolgozott EN 71-14:2018 harmonizált szabvány megfelel-e a 2009. július 9-i, M/445 jelzetű kérelemben foglaltaknak.
- (6) Az EN 71-14:2018 szabvány megfelel az általa lefedni kívánt, a 2009/48/EK irányelvben megállapított követelményeknek. Ezért a szóban forgó szabványra történő hivatkozást indokolt közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (7) Az EN 71-14:2018 harmonizált szabvány felváltja az EN 71-14:2014+A1:2017 harmonizált szabványt. Ezért a szóban forgó szabványra történő hivatkozást vissza kell vonni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Annak érdekében, hogy a gyártóknak elegendő idő álljon rendelkezésükre ahhoz, hogy termékeiket az EN 71-14:2018 harmonizált szabvány felülvizsgált előírásaihoz igazítsák, az EN 71-14:2014+A1:2017 harmonizált szabványra való hivatkozás visszavonását távolabbi időpontra kell halasztani.
- (8) A harmonizált szabványnak való megfelelés alapján a szóban forgó szabványra való hivatkozásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételi időpontjától kezdődően vélelmezhető az uniós harmonizációs jogszabályokban meghatározott, megfelelő alapvető követelményeknek való megfelelés. Következésképpen elő kell írni, hogy e határozat a kihirdetése napján lépjen hatályba,

⁽¹⁾ HL L 316., 2012.11.14., 12. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/48/EK irányelve (2009. június 18.) a játékok biztonságáról (HL L 170., 2009.6.30., 1. o.).

⁽³⁾ HL C 282., 2018.8.10., 3. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Bizottság közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a 2009/48/EK irányelv támogatása céljából a játékok biztonságára vonatkozóan kidolgozott, az e határozat I. mellékletében felsorolt harmonizált szabvány hivatkozását.

2. cikk

A 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv támogatása céljából a játékok biztonságára vonatkozóan kidolgozott, e határozat II. mellékletében feltüntetett harmonizált szabvány hivatkozása az említett mellékletben meghatározott időpont szerinti hatállyal visszavonásra kerül az *Európai Unió Hivatalos Lapjából*.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. július 22-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

I. MELLÉKLET

Szám	A szabvány hivatkozási adatai
1.	EN 71-14:2018 Gyermekjátékszerek biztonsága – 14. rész: Trambulinok otthoni használatra

II. MELLÉKLET

Szám	A szabvány hivatkozási adatai	A visszavonás időpontja
1.	EN 71-14:2014+A1:2017 Gyermekjátékszerek biztonsága – 14. rész: Trambulinok otthoni használatra	2020. január 22.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU